

A7-0219/2011

1.6.2011

MIETINTÖ

vaihtoehtoista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi yli 20 prosentin tavoitteen ja hiilivuodon riskin arvioinnista (2011/2012(INI))

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta

Esittelijä: Bas Eickhout

Valmistelija (*): Romana Jordan Cizelj, teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

(*): Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

SISÄLLYS

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	27
TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO	29
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	41

(*) Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

vaihtoehtoista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi yli 20 prosentin tavoitteen ja hiilivuodon riskin arvioinnista (2011/2012(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Vaihtoehdot kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi yli 20 prosentin tavoitteen ja hiilivuodon riskin arviointi" (KOM(2010)0265) ja valmisteluasiakirjan (SEC(2010)0650),
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050" (KOM(2011)0112) ja lausunnon, jonka mukaan EU on jo toteuttanut lainsäädännön, joka varmistaa kasvihuonekaasupäästöjen vähenemisen 20 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä, ja se säilyttää ehdollisen tarjouksensa 30 prosentin vähennyksestä sillä edellytyksellä, että muut kehittyneet maat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja kehitysmaat osallistuvat asianmukaisesti,
- ottaa huomioon komission tiedonannon energiatehokkuussuunnitelmasta 2011 (KOM(2011)0109),
- ottaa huomioon aikaisemmat ilmastonmuutosta koskevat päätöslauselmansa, erityisesti 25. marraskuuta 2010 hyväksymänsä päätöslauselman Cancúnin ilmastonmuutoskonferenssista (COP16)¹, jossa parlamentti vaati kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 30 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2020 mennessä,
- ottaa huomioon kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY² mukaisen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien huutokaupan ajoituksesta, hallinnoinnista ja muista näkökohdista 12. marraskuuta 2010 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1031/2010³,
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät kesäkuulta 2010, joiden mukaan komission tulisi "analysoida tarkemmin politiikan vaihtoehdot ja kustannukset ja edut tarvittaessa myös jäsenvaltiotasolla",
- ottaa huomioon EU:n ilmasto- ja energiapaketin,
- ottaa huomioon luonnoksen komission asetukseksi teollisuuskaasuja käyttävistä hankkeista peräisin olevien kansainvälisten hyvitysten käyttöön sovellettavien tiettyjen rajoitusten määrittelemisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisesti,

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0442.

² EUVL L 302, 18.11.2010, s. 1.

³ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A7-0219/2011),
- A. ottaa huomioon, että EU:n ilmastotavoitteena ja globaalina ilmastotavoitteena on rajoittaa lämpötilan nousu enintään kahteen celsiusasteeseen suhteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon; katsoo, että joulukuussa 2008 hyväksytyt ilmastopaketti on ensimmäinen askel, jolla varmistetaan, että EU:n toimet ovat kyseisen tavoitteen mukaisia; ottaa huomioon, että maat, joiden osuus maailmanlaajuisista päästöistä on noin 80 prosenttia, ovat sitoutuneet vähentämään päästöjä, vaikka ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) sopimuspuolet myönsivät Cancúnissa, että nykyiset sitoumukset eivät ole riittäviä kahden celsiusasteen tavoitteen saavuttamiseksi,
- B. ottaa huomioon, että ilmasto- ja energiapaketin pääasiallinen tarkoitus on päästöjen vähentäminen mahdollisimman kustannustehokkaalla tavalla,
- C. ottaa huomioon, että Euroopan ympäristökeskuksen mukaan vuonna 2009 EU:n kasvihuonekaasupäästöt olivat 17,3 prosenttia pienemmät kuin vuonna 1990, korostaa kuitenkin, että noin kolmannes tästä johtuu talouskriisin vaikutuksesta,
- D. toteaa, että Kansainvälinen energiajärjestö on arvioinut EU:n osuudeksi maailman päästöistä 13 prosenttia vuonna 2010 ja arvioi osuuden olevan 9 prosenttia vuonna 2030,
- E. katsoo, että maailmanlaajuinen hiilitase, jolla todennäköisesti saavutetaan kahden celsiusasteen tavoite, on noin 800 miljardia tonnia hiilidioksidia vuosina 2005–2050; katsoo, että EU:n osuus maailman väestöstä vuonna 2050 on arvioiden mukaan 5,7 prosenttia,
- F. katsoo, että komission etenemissuunnitelma siirtymisestä kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050 osoittaa, että nykyisestä 20 prosentin tavoitteesta yli puolet voitaisiin saavuttaa kansainvälisillä päästöhyvityksillä,
- G. ottaa huomioon, että päästökauppadirektiivin (2003/87/EY) 1 artiklalla "perustetaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti",
- H. ottaa huomioon, että talouskriisin vuoksi EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvien toimialojen päästöt ovat olleet arvioituja päästöjä huomattavasti pienemmät ja alustavasti jaettujen päästöoikeuksien määrää pienemmät, mutta myös toimialojen investointimahdollisuudet ovat samalla vähentyneet,
- I. katsoo, että hiilidioksidin tällä hetkellä matala hinta vaikuttaa merkittävästi

toiminnallisiin päätöksiin ja sijoituspäätöksiin ja sitä on seurattava tarkoin, koska jatkuessaan se vähentäisi päästölupien huutokaupasta saatavia tuloja, joilla rahoitetaan ilmastotoimia EU:ssa ja kehittyvissä maissa,

- J. katsoo, että kilpailukykyiseen ja vähähiiliseen talouteen siirtymistä vuonna 2050 koskevasta komission etenemissuunnitelmasta käy epäsuorasti ilmi, että tavoitteen nostaminen 30 prosenttiin vaikuttaa myönteisesti jäsenvaltioiden päästökaupasta saamiin tuottoihin, jos uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevat vuoden 2020 tavoitteet saavutetaan päämiesten 4. helmikuuta 2011 vahvistamalla tavalla,
- K. toteaa, että Kansainvälisen energijärjestön (IEA) ennusteiden mukaan energiaan liittyvien hiilidioksidipäästöjen kokonaismäärä lisääntyy vuoteen 2035 mennessä todennäköisesti 21 prosentilla vuoden 2008 tasosta, mikäli maat panevat Kööpenhaminan sitoumuksessa antamansa päästösitoumukset huolellisesti täytäntöön, mikä tarkoittaa, että ilmaston lämpenemistä olisi siten tulevaisuudessa mahdotonta rajoittaa 2 celsiusasteeseen; panee merkille, että maailman päästöjen ennakoitun kasvun arvioidaan olevan täysin OECD:hen kuulumattomien maiden aiheuttamaa¹;
- L. ottaa huomioon, että komission mukaan tavoitteen nostaminen 30 prosenttiin vuoden 1990 tasoon verrattuna samalla, kun muut maat noudattaisivat alhaisia sitoumuksiaan, vaikuttaisi rajoitetusti EU:n energiaintensiiviseen teollisuuteen niin kauan, kuin asianmukaisia energiatehokkuustoimia käytettäisiin ja teollisuudenalaa koskevat erityistoimenpiteet olisivat tarvittaessa käytössä,
- M. katsoo, että koska tasapuoliset toimintaedellytykset varmistavaa maailmanlaajuisia sopimusta ei ole olemassa, osa eurooppalaisesta teollisuudesta altistuisi edelleen epäoikeudenmukaiselle kilpailulle, ellei erityistoimia säilytetä hiilivuodolle alttiilla aloilla,
- N. ottaa huomioon, että kansainvälinen energijärjestö on arvioinut, että ajanjaksona 2008–2030 fossiilisten polttoaineiden maailmanlaajuinen kysyntä kasvaa 40 prosenttia etenkin nousevan talouden maissa ja kehitysmaissa, joissa hiilidioksidipäästöt lisääntyvät noin 45 prosenttia vuoteen 2030 mennessä,
- O. katsoo, että mullistukset Lähi-idässä ovat tehneet selväksi, ettei poliittisia kompromisseja, joita EU:ssa on tehty öljyntuottajamaiden, kuten Libyan, suhteen ja joihin riippuvuus fossiilisista polttoaineista ja erityisesti öljystä on johtanut, voida hyväksyä pitkällä aikavälillä, joten riippuvuutta fossiilisista polttoaineista on ehdottomasti vähennettävä myös ulkopoliittisista syistä,
- P. ottaa huomioon, että neuvotteluissa EU on sitoutunut nostamaan tavoitetta vähentää kasvihuonekaasujen päästöjä 30 prosenttia, jos saadaan aikaan kansainvälinen yleinen sopimus, jossa kaikki teollisuusmaat antavat samanarvoisia sitoumuksia ryhtyä niiden taloudellisista toimijoilta edellytettäviin toimiin ja vastata niiden tuotantoaloille asetetuista velvoitteista,
- Q. katsoo, etteivät pelkästään EU:n toimet riitä ilmastonmuutoksen torjuntaan,

¹ Kansainvälisen energijärjestön (IEA) raportti "World Energy Outlook 2010", 9. marraskuuta 2010.

- R. ottaa huomioon, että eräät nousevan talouden maat ja kehitysmaat ovat sen jälkeen, kun EU:n tavoitteet vahvistettiin vuosina 2007 ja 2008, esittäneet omat kunnianhimoiset tavoitteensa: esimerkiksi Brasiliassa tavoitteena on 36–39 prosentin ja Meksikossa 30 prosentin vähennys nykykehityksen mukaisesta tasosta, kun Malediivit puolestaan pyrkii hiilineutraaliuteen vuoteen 2020 ja Costa Rica vuoteen 2021 mennessä,
- S. ottaa huomioon, että myös eräät teollisuusmaat, kuten Norja, Japani ja Sveitsi, ovat esittäneet kunnianhimoisia tavoitteita,
- T. ottaa huomioon, että kansainvälisten neuvottelujen yhteydessä viime joulukuussa pidetyssä Cancúnin ilmastomuutoskonferenssissa (COP16) ei saatu aikaan todellista edistystä niin, että olisi päätetty kaikkia teollisuusmaita ja kehittyviä teollisuusmaita sitovista lyhyen ja pitkän aikavälin toimista,
- U. ottaa huomioon, ettei EU pysty saavuttamaan minkäänlaista vaikutusta ilmaston nykyisiin muutoksiin ilman maailmanlaajuisia sopimusta ja merkittävien hiilidioksidin tuottajien (Yhdysvallat, Kiina, Intia) yhteistyötä,
- V. ottaa huomioon, että Euroopan ulkosuhdehallinnon puitteissa toteutettavissa EU:n tulevilla ilmastodiplomatian toimissa painotetaan vahvoja sitoumuksia kolmansien maiden kanssa, kehitetään tehokkaita mekanismeja kansainvälisten yhteistyökumppanien kanssa ja sovitaan kolmansien maiden kanssa sitovista ilmastotavoitteista ilmastomuutoksen torjumiseksi,
- W. ottaa huomioon, että ilmastomuutoksen hillitsemiseksi mahdollisimman hyvin tarvitaan samalla muiden päästöjen kuin hiilidioksidin vähennyksiä, jotka pystyttäisiin saavuttamaan tulevana vuosikymmenenä nykyisillä välineillä ja teknologioilla hinnalla, joka on suuruusluokaltaan alhaisempi kuin nykyiset hiilidioksidin hinnat,
1. panee tyytyväisenä merkille komission vuonna 2010 esittämän tiedonannon, joka osoittaa, että tavoitteen nostaminen 30 prosenttiin on teknisesti mahdollista, taloudellisesti kannattavaa ja paremmin linjassa kehittyneiden maiden tavoitteen kanssa kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä 25–40 prosentin välin yläalueen mukaan vuoteen 2020 mennessä; panee merkille, että komission tiedonannon "Etenemissuunnitelma –siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050" mukaan EU voi vähentää omia kasvihuonekaasupäästöjään 25 prosenttia tai enemmän vuoteen 2020 mennessä toteuttamalla täysin uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevan tavoitteen; toteaa kuitenkin, ettei etenemissuunnitelmassa aseteta uusia tavoitteita, ja korostaa, että on kiinnitettävä huomiota taloudellisiin ja sosiaalisiin vaikutuksiin jäsenvaltioissa;
 2. panee tyytyväisenä merkille kilpailukykyiseen ja vähähiiliseen talouteen siirtymistä vuonna 2050 koskevan etenemissuunnitelman, jossa asetetut pitkän aikavälin tavoitteet vahvistavat, että EU:n tavoitteena on kasvihuonepäästöjen vähentäminen 80–95 prosenttia vuoteen 2050 mennessä ilmastomuutoksen pitämiseksi alle kahdessa celsiusasteessa; panee merkille vuoden 2050 etenemissuunnitelman, jonka mukaan Euroopan unionin on vähennettävä omia päästöjään 80 prosenttia vuoteen 2050 mennessä ja että lineaarinen vähennys on taloudellisesti järkevä vaihtoehto;

3. kehottaa komissiota esittämään mahdollisimman nopeasti ja ennen vuoden 2011 loppua ehdotuksia unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi 25 prosenttia vuoteen 2020 mennessä tavalla, joka vastaa kustannustehokasta tietä vuoden 2050 etenemissuunnitelmassa esitettyyn vuoden 2050 tavoitteeseen, ja kehottaa ottamaan käyttöön 30 prosentin kokonaistavoitteen vuodelle 2020;

Tämänhetkinen tilanne 20 prosentin tavoitteen osalta

4. korostaa, että ilmastotieteen mukaan lämpötilan nousun rajoittaminen keskimääräisesti kahteen celsiusasteeseen ei takaa, että huomattavat haitalliset vaikutukset ilmastoon voidaan välttää, mutta kahden celsiusasteen ylittäminen todennäköisesti moninkertaistaisi haitalliset vaikutukset ja lisäksi todennäköisyyttä, että saavutettaisiin käännekohtat, jolloin luonnollisesti varastoitunut hiili alkaisi lämpötilatasojen vuoksi vapautua metsien ja ikiroudan kaltaisista hiilinieluista ja luonnon kyky sitoa hiiltä valtameriin vähenisi;
5. muistuttaa, että IPCC:n 4AR-arviointikertomuksen mukaan teollistuneiden maiden pitäisi vähentää päästöjään 25–40 prosenttia vuoteen 2020 mennessä, jotta lämpötilan muutos voitaisiin rajoittaa 50 prosentin todennäköisyydellä kahteen celsiusasteeseen; toteaa, että EU:n nykyinen tavoite ei ole yhdenmukainen sen kahden celsiusasteen tavoitteen kanssa; korostaa, että IPCC:n AR4:n ja tuoreempien tutkimusten tulosten mukaisesti teollisuusmaiden olisi ryhmänä vähennettävä kasvihuonekaasupäästöjään vuoden 1990 tasoista 25–40 prosentilla vuoteen 2020 mennessä, ja että kehitysmaiden olisi ryhmänä kyettävä poikkeamaan merkittävästi eli 15–30 prosentilla tällä hetkellä ennustetusta päästöjen kasvuvauhdista vuoteen 2020 mennessä¹;
6. palauttaa mieliin, että koska EU:n osuus maailmanlaajuisista päästöistä on vain hieman yli kymmenen prosenttia, se ei voi torjua ilmastonmuutosta yksin;
7. huomauttaa, että sen jälkeen, kun vuonna 2007 vahvistettiin 20-20-20-strategia ja hyväksyttiin vuoden 2008 ilmasto- ja energiapaketti, kehitys on kansainvälisellä tasolla ollut varsin myönteistä ja eräät teollisuusmaat sekä erityisesti eräät nousevan talouden maat ja kehitysmaat ovat esittäneet kunnianhimoisia tavoitteita, joissa osittain jopa ylitetään mahdolliseen kansainväliseen sopimukseen liittyvät Euroopan unionin vaatimukset;
8. huomauttaa toisaalta, että kolmansien maiden tähän mennessä antamissa sitoumuksissa ei kaiken kaikkiaan täytetä vaatimuksia eivätkä nämä sitoumukset riitä missään tapauksessa kahden celsiusasteen tavoitteen saavuttamiseen, joten kansainvälisen kehityksen vuoksi on asetettava välitavoite;
9. toteaa, että Eurooppa-neuvosto on myöntänyt, että 80–95 prosentin lisävähennykset vuoden 1990 tasoihin verrattuna vuoteen 2050 mennessä ovat tarpeellisia; toteaa, että vuosien 2009 ja 2050 välisen lineaarisen kehityskaaren avulla vuonna 2020 saavutettaisiin 34–38 prosentin vähennystavoite vuoden 1990 tasoon verrattuna;
10. toistaa, että kumulatiiviset päästöt ovat ratkaisevia ilmastojärjestelmän kannalta; toteaa,

¹ Ympäristöneuvoston 14.3.2011 esittämät päätelmät.

että vaikka vuoden 2050 tavoitteet täytetään, kasvihuonekaasupäästöihin liittyvä EU:n vastuulla oleva osuus maailmanlaajuisesta kahden celsiusasteen tavoitteen mukaisesta hiilitaseesta olisi silti lähes kaksinkertainen verrattuna sen henkeä kohti suhteutettuun osuuteen ja että päästövähennysten viivyttäminen lisää kumulatiivista osuutta huomattavasti;

11. muistuttaa Sternin raportista, jossa osoitettiin, että on kaikkein kustannustehokkainta tehdä suuri osa päästövähennyksistä sitoumuskauden alussa;
12. panee merkille, että jos nyt ei toimita, vaihtoehtokustannukset ovat korkeammat kuin ylimääräiset 11 miljardia euroa, jotka tarvitaan, jos halutaan saavuttaa kasvihuonekaasupäästöjen 30 prosentin vähennystavoite vuoteen 2020 mennessä;
13. korostaa, että maailmanlaajuisten ja unionin tason ilmastotoimien viivyttäminen kasvattaisi vuoden 2050 tavoitteen saavuttamisesta aiheutuvia kustannuksia runsaasti hiilidioksidipäästöjä aiheuttavaan osakepääomaan sidottujen investointien ja hitaamman teknologisen oppimisen vuoksi ja että EU sen lisäksi menettäisi innovatiivisen johtoasemansa tutkimuksessa, työpaikkojen luomisessa ja vihreämpää kestäväää taloutta koskevien ohjeiden tarjoamisessa;
14. huomauttaa, että Euroopan unionin päästöt olivat jo vuonna 2009 vähentyneet 17,3 prosenttia vuoden 1990 päästötasosta, joten 20 prosentin tavoite ei tarjoa markkinoiden toimijoille vahvaa signaalia investoinneista teknologioihin, jotka tuottavat vain vähän tai eivät tuota lainkaan hiilidioksidia;
15. ilmaisee huolensa siitä, että nykyinen kunnianhimon puute voi johtaa alhaisiin investointeihin ja Euroopan talouksien suhteelliseen stagnaatioon Aasian talouksiin verrattuna;
16. toteaa, että komission vuonna 2010 tekemän arvioinnin mukaan päästökauppajärjestelmässä saattaisi olla jopa 2,4 miljardia ylimääräistä päästöoikeutta; panee merkille, että säännös, joka sallii näiden päästöoikeuksien kertymisen, on auttanut säilyttämään hiilidioksidin hinnan; katsoo lisäksi, että Euroopan unionin päästökaupan vakaat säännöt ovat tärkeitä investointien kannustamisen kannalta ja että sellainen komission aloite olisi tervetullut, jonka avulla pyritään varmistamaan pääsy rekistereihin ja parantamaan markkinoiden sääntelyä;
17. myöntää, että sijoitukset vihreään teknologiaan eivät riipu pelkästään hiilidioksidimarkkinoiden antamasta hintasignaalista, vaan myös sellaisen johdonmukaisen ympäristöpolitiikan täytäntöönpanosta, jolla pyritään kehittämään sosiaalista ja vihreämpää taloutta vaihtoehtona talouden taantumalle ja kriisille; toteaa, siksi että nykyisen 20 prosentin tavoitteen yhteydessä päästökauppajärjestelmän merkitystä päästövähennyksien ja vähäpäästöisen tekniikan käyttöönoton kannalta sen kattamilla aloilla ei voida tällä hetkellä arvioida varmasti, koska hiilen hinnan ennusteiden vaihteluväli on suuri, jolloin syntyy riski siitä, että tulevana vuosikymmeninä sitoudutaan hiili-intensiivisiin laitoksiin ja infrastruktuuriin;
18. toteaa, että hiilidioksidin alhaisen hinnan vuoksi päästöoikeuksien huutokauppa ei lisää rahoitusta ilmastomuutokseen liittyviin investointeihin odotusten mukaisesti; katsoo,

että jäsenvaltioiden on rohkaistava kolmannessa vaiheessa huutokaupasta saatujen tulojen tehokasta käyttöä, jotta suosittaisiin tutkimusta ja kehitystä sekä innovaatioita, joiden avulla tavoitellaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä pitkällä aikavälillä; on vakuuttunut siitä, että jos jäsenvaltioiden välinen koordinointi on tehokasta komission avustuksella, kyseisistä tuloista voidaan käyttää merkittävä osa unionin yhteisiin hankkeisiin, jotta kilpailusta tehtäisiin tehokasta kilpailijoidemme tutkimuspolitiikkaan nähden;

19. kannattaa ajatusta siirtää syrjään 1,4 miljardia EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeutta ennen vuotta 2020 mahdollisena ratkaisuna säilyttää päästökauppajärjestelmän kannustimet ja varmistaa lainsäädäntömenettelyn aikana ennakoitu vaatimustaso; vaatii, että huomattava määrä päästöoikeuksia huutokaupataan EU:n tasolla, jotta tuetaan tekniikan edistymistä ja rahoitetaan oikeudenmukaista siirtymäkauden välinettä EU:n työvoimalle; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen siitä, miten tällainen toimintalinja voitaisiin järjestää käytännössä;

Teollisuuspoliittiset näkökohdat

20. painottaa, että talouskriisi on huomattavasti vähentänyt teollisuustuotantoa, hidastanut talouskasvua ja lisännyt työttömyyttä sekä johtanut päästöjen ja energiankulutuksen vähentymiseen; katsoo, ettei päästöjen vastaavan vähenemisen pitä tulkita merkitsevän, että EU olisi saavuttamassa kaikkia päästövähennystavoitteitaan; toteaa, että vaikka laitoksille on myönnetty ylimääräisiä päästöoikeuksia, talouskriisi on saattanut silti vaikuttaa teollisuuden mahdollisuuksiin investoida lisää päästöjen vähentämiseen;
21. toteaa, että yhä useammat maat maailmassa ovat jo tunnistaneet ilmasto- ja ympäristöteknologioiden tarjoamisen avaamat mahdollisuudet ja uudistavat talouttaan vastaavasti; korostaa tässä yhteydessä kilpailuhaastetta, joka liittyy ympäristöteknologian kasvuun Kiinan uudessa viisivuotissuunnitelmassa;
22. painottaa, että Kiina on maailman johtava tuulipuistojen rakentaja, että kiinalaiset ja intialaiset tuuliturbiinien valmistajat kuuluvat kymmenen suurimman valmistajan joukkoon ja että Kiina ja Taiwan tuottavat nykyään suurimman osan kansainvälisillä markkinoilla myydyistä aurinkopaneeleista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimiin näiden teknologioiden ja uusien teknisten innovaatioiden ekotehokkaan kehitystyön ja tuotannon edistämiseksi unionissa, koska niitä tarvitaan kasvihuonekaasupäästöjen kunnianhimoisten vähennystavoitteiden saavuttamiseksi;

Energiapoliittiset näkökohdat

23. olettaa komission ja Kansainvälisen energiajärjestön tavoin, että hiilidioksidipäästövähennyksiin ja asianmukaiseen energiateknologiaan tehtävien investointien siirtäminen vähänkään myöhemmäksi johtaisi jatkossa suurempiin kuluihin; katsoo, että EU voi saavuttaa pitkän aikavälin tavoitteensa, joka koskee päästöjen vähentämistä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä ja jonka Eurooppa-neuvosto vahvisti jälleen 4. helmikuuta 2011, ainoastaan siinä tapauksessa, että se nopeuttaa toimiaan; pitää tämän vuoksi myönteisenä komission aietta laatia suunnitelmia siitä, miten pitkän aikavälin tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollisimman kustannustehokkaasti ja vaikuttavasti;

24. on syvästi huolissaan siitä, että EU ei ole saavuttamassa tavoitettaan vähentää energiankulutusta 20 prosentilla vuotta 2020 koskeviin ennusteisiin nähden, koska jäsenvaltiot ja itse EU eivät ole riittävän sitoutuneita tähän tavoitteeseen eivätkä pyri määrätietoisesti investoimaan tämän tavoitteen saavuttamiseen; tukee täysin päätelmiä, jotka voidaan tehdä tuoreista komission tiedonannoista "Energiatehokkuussuunnitelma 2011" (KOM(2010)0109) ja "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050" (KOM(2011)0112) ja joiden mukaan energiatehokkuutta parantavat toimintalinjat ovat avainasemassa etsittäessä lisää keinoja vähentää hiilidioksidipäästöjä; vaatii komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että erityisesti rakennusten, taajamien lämmitysjärjestelmien sekä kuljetusten energiatehokkuuden parantamistoimille osoitetaan enemmän rahoitusta tulevassa monivuotisessa rahoituskehityksessä; pahoittelee, että energiatehokkuutta ei korostettu enempää, kun Eurooppa-neuvosto keskusteli energia-alan ensisijaisista tavoitteista 4. helmikuuta 2011;
25. kiinnittää huomiota siihen, että nykyinen 20 prosentin tavoite perustuu useampien energialähteiden yhdistelmään, joihin joissain jäsenvaltioissa sisältyy ydinenergia; on tyytyväinen komission päätökseen tehdä unionin ydinvoimaloille stressitestejä, jotta voidaan päättää tarvittavista toimituksista niiden turvallisuuden varmistamiseksi; uskoo, että eräiden jäsenvaltioiden päätös sulkea osa nykyisistä ydinreaktoreista samoin kuin lisäinvestoinnit uusien ydinvoimaloiden rakentamiseen saattavat saada tietyt jäsenvaltiot tarkistamaan hyväksytyjä kansallisia toimia nykyisen 20 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi;
26. pitää tervetulleena sitä, että vastikään esitettyjen uusiutuvia energialähteitä koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien mukaan EU:n on mahdollista ylittää vuodeksi 2020 asetetut uusiutuvien energialähteiden käyttöä koskevat tavoitteensa, jos kansalliset toimintasuunnitelmat pannaan täysin täytäntöön ja jos rahoitusvälineitä parannetaan; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti kyseistä täytäntöönpanoa ja toteuttamaan toimia, jotta voidaan luoda vakaa investointiympäristö vuotta 2020 ja sen jälkeistä ajanjaksoa varten ja edistää uusiutuvan energian markkinoihin integroimista; kehottaa komissiota analysoimaan asiaa ja tarvittaessa lisäämään oikeudellisesti sitovia uusiutuvaa energiaa koskevia tavoitteita vuoden 2020 jälkeiselle ajalle;
27. kehottaa Euroopan unionia pyrkimään tarmokkaammin uusiutuvan energian osuuden kasvattamiseen sähköalalla ja luomaan puitteet älykkäille verkoille, jotta voidaan varmistaa yhä hajautetumpi energiantuotanto; painottaa, että tämän päämäärän saavuttaminen edellyttää energiainfrastruktuurihankkeita koskevien investointien lisäämistä;
28. panee merkille, että lukuisten markkina- ja sääntelyesteiden vuoksi monia energiansäästömahdollisuuksia jää unionissa yhä käyttämättä; kehottaa asettamaan tavoitteet uusiutuvan energian käytölle, vahvistamaan energiatehokkaita tuotteita ja ajoneuvoja koskevat tuotestandardit sekä edistämään ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja;
29. huomauttaa, että kuten 4. helmikuuta 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä korostettiin, älykkäiden verkkojen tekniset standardit olisi vahvistettava

vuoden 2012 loppuun mennessä;

30. korostaa älykkäiden verkkojen ja älykkäiden mittareiden keskeistä merkitystä eri lähteistä, uusiutuvat lähteet mukaan lukien, peräisin olevan energian hyödyntämiselle; suhtautuu myönteisesti älykkäitä mittareita käsittelevän työryhmän työhön sekä Euroopan standardointikomitealle (CEN), Euroopan sähkötekniikan standardointikomitealle (CENELEC) ja Euroopan telealan standardointilaitokselle (ETSI) 12. maaliskuuta 2009 annettuun mandaattiin 441 luoda standardi älykkäille mittareille avoimen arkkitehtuurin kehittämiseksi ja pyytää komissiota antamaan suosituksia ja tekemään lainsäädäntöehdotuksia tältä pohjalta mahdollisimman pian kiinnittäen erityistä huomiota standardien laatimiseen ja älykkäiden mittareiden energiansäästöpotentiaaliin; pyytää toistamiseen sellaisen päämäärän asettamista, että 50 prosenttia Euroopan kotitalouksista olisi varustettu älykkäillä mittareilla vuoteen 2015 mennessä1;
31. painottaa, että tieto- ja viestintätekniikan standardointipolitiikka on välttämättä mukautettava markkinoiden kehitykseen, joka edellyttää yhteentoimivuutta, sillä tämä auttaa nopeuttamaan teknisten standardien kehittämistä sähköajoneuvoille sekä älykkäille verkoille ja mittareille, ja toteaa, että tämä olisi saatava päätökseen vuoteen 2012 mennessä;
32. korostaa, että TVT voisi parantaa tieliikennettä ja edistää entistä turvallisempien, älykkäämpien ja ympäristöä säästävempien autojen käyttöä Euroopassa; korostaa, että digitaalisen asialistan tehtävänä on asettaa etusijalle älykkäiden ajoneuvojen ja älykkäiden teiden ympäristöpotentiaali sekä ajoneuvosta ajoneuvoon (V2V) ja ajoneuvosta tienvarteen (V2R) -laitteita koskevat T&K-pilottihankkeet;
33. toteaa, että uusiin infrastruktuurihankkeisiin liittyviä lupamenettelyjä on välttämättä nopeutettava ja että on löydettävä uusia keinoja rahoittaa uusia ja erityisesti energiatehokkaita ja innovatiivisia hankkeita, jotta EU voisi saavuttaa energia- ja ilmastotavoitteensa aikataulussa; painottaa, että uusien infrastruktuurihankkeiden on sovittava yhteen unionin pitkän aikavälin energia- ja ilmastopolitiikan kanssa;
34. iloitsee päätöksestä käyttää Euroopan talouden elvytysohjelman (energiahankkeet) sitomattomia määrärahoja erityisen rahoitusvälineen perustamiseen niin, että voidaan tukea kestäviä energia-aloitteita paikallis- ja aluetasolla; kehottaa valvomaan välinettä tarkasti, jotta voidaan arvioida, kelpaisiko tämänkaltaisen rahoitus malliksi tuleville välineille, joista rahoitetaan investointeja kestävään ja vähähiiliseen teknologiaan;

Tutkimukseen ja innovointiin liittyvät näkökohdat

35. panee merkille, että Eurooppa 2020 -strategiassa vahvistettu tutkimusmenoja koskeva poliittinen tavoite, joka on kolme prosenttia BKT:stä, koostuu yksityisestä (kaksi prosenttia) ja julkisesta (yksi prosentti) rahoitusosuudesta; panee merkille, että kolmen prosentin tavoitteen saavuttamisessa ilmenee edelleen tiettyjä ongelmia, etenkin yksityisten tutkimusmenojen kohdalla; toteaa, ettei tutkimusrahoituksen myöntämiseen

¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. toukokuuta 2010 Euroopan uudesta digitaalisesta asialistasta: 2015.eu (2009/2225(INI)).

ole sitouduttu riittäväällä tavalla, mikä haittaa erittäin energiatehokkaan ilmastoystävällisen teknologian kehittämistä;

Vaihtoehdot ja välineet, joiden avulla 20 prosentin tavoite voidaan ylittää

36. muistuttaa, että komission arvioinnin mukaan vähennystavoitteen nostaminen 30 prosenttiin, kun jäsenvaltiot vähentäisivät päästöjään 25 prosenttia, merkitsee nykyään 11 miljardin euron lisäystä vuonna 2008 arvioituihin ilmasto- ja energiapaketin vuoden 2020 absoluuttisiin kustannuksiin; panee merkille komission arvioin, että tällöin hiilidioksidin hinta EU:n päästökauppajärjestelmässä nousee noin 30 euroon hiilidioksiditonnilta, eli vastaavalle tasolle, jota pidettiin vuonna 2008 tarpeellisena 20 prosentin vähennystavoitteen saavuttamiseksi;
37. korostaa, että jotta vuoteen 2020 mennessä saavutetaan kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä 30 prosentilla koskeva tavoite, tarvitaan korkeaa ja vakaata hiilidioksidin hintaa, jolla edistetään investointeja vähähiiliseen teknologiaan;
38. palauttaa mieliin helmikuussa 2011 annetun Euroopan yleishyödyllisten laitosten toimitusjohtajien yhteisen julistuksen, jossa EU:ta kehoitettiin pyrkimään 25 prosentin kansalliseen vähennystavoitteeseen, sekä lokakuussa 2011 annetun liikealan yhteisen julistuksen, jossa pyydettiin 30 prosentin vähennystavoitetta vuodelle 2020; panee merkille EU:n teollisuuden alan tärkeiden toimijoiden toteamuksen, että nyt on aika toimia ja pyrkiä pidemmälle kuin vuotta 2020 koskeva 20 prosentin vähennystavoite;
39. panee merkille, että talouskriisi on vähentänyt EU:n talouden mahdollisuuksia investoida vähähiiliseen teknologiaan;
40. kehottaa soveltamaan yleistä periaatetta, jonka mukaan unionin olisi pyrittävä vähentämään hiilidioksidipäästöjä mahdollisimman kustannustehokkaasti ja tuettava samalla innovatiivisten teknologioiden oikea-aikaista käyttöönottoa ja investointeja, jotka ovat EU:n pitkän aikavälin ilmastotavoitteen mukaisia; katsoo, että toissijaisuusperiaatetta on noudatettava tämän periaatteen täytäntöönpanossa;
41. korostaa, että moniin tarkoituksiin sopivat toimet, kuten kannustimet lisäinvestoinneille, kasvuun tähtäävä finanssipolitiikka ja julkiset hankinnat, ovat tarpeen, jotta varmistetaan, että talouskasvu sekä työttömyyden ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen tukevat toisiaan; muistuttaa energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevasta neuvoston direktiivistä 2003/96/EY, jonka perusteella tietyt verovapautukset tai veronalennukset ovat mahdollisia esimerkiksi kilpailukykyyn tai ympäristönäkökohtiin liittyvistä syistä;
42. kehottaa komissiota arvioimaan säännöllisesti ja varmistamaan, että lisävähennysten kustannustehokas jakaminen päästökauppajärjestelmään kuuluvien ja kuulumattomien alojen välillä pysyy samanlaisena kuin ilmastopaketissa; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita tehostamaan innovatiivisia investointeja ja voimassa olevien energiasäästöä koskevien direktiivien säännösten täytäntöönpanoa koskevia toimiaan, jotta saavutetaan kunnianhimoisemmat tavoitteet;

43. yhtyy komission arvioon siitä, että 30 prosentin vähennystavoitteeseen siirtyminen, johon kuuluu kustannustehokas vähennysten jakaminen päästökauppaan kuuluvien ja kuulumattomien alojen välillä sekä jäsenvaltioiden 25 prosentin vähennykset (lopun vähennykset saadaan päästöhyvityksistä), vastaisi päästökauppajärjestelmän ylärajan vähentämistä 1,4 miljardilla päästöoikeudella;
44. ottaa huomioon vaihtoehdon, jossa päästökauppajärjestelmän muutos pannaan täytäntöön peruuttamalla huutokauppaan osoitettuja päästöoikeuksia; korostaa kuitenkin, että vakaa ja ennakoitava EU:n päästökauppajärjestelmä on välttämätön investointipäätöksille; toteaa myös, että tällainen vaihtoehto edellyttäisi myös viime kädessä mukauttamista päästökauppadirektiivin tarkistamisen avulla;
45. kehottaa, että EU:n päästökauppajärjestelmällä sekä varmistetaan investointivarmuus pitkällä aikavälillä että varaudutaan talouden laskusuhdanteisiin joustomekanismien avulla (muun muassa vältettävä liian suurten päästöoikeuksien myöntäminen);
46. painottaa tarvetta hillitä liikenteen hiilidioksidipäästöjä luomalla standardoitu eurooppalainen infrastruktuuri sähköajoneuvoja varten ja lisätä kannustimia kestävän toisen sukupolven biopolttoaineen käytölle vaihtoehtona fossiilisille polttoaineille; kehottaa lisäämään julkisen liikenteen käyttöä;
47. myöntää, että osa kustannustehokkaimmista vähennysmahdollisuuksista on jäsenvaltioissa, joiden BKT henkeä kohti on tällä hetkellä alle EU:n keskiarvon, ja että tarvitaan todennäköisesti julkista tukea alkuinvestointien rahoituksen helpottamiseksi, jotta saavutetaan vähennykset päästökauppaan kuulumattomilla aloilla; korostaa tarvetta muuttaa EU:n rahoitusmekanismeja, jotta ne johtaisivat kasvihuonekaasujen kustannustehokkaaseen vähentämiseen EU:ssa;
48. katsoo, että julkisia rahoitusmekanismeja pitäisi olla myös saatavilla, jotta helpotetaan siirtymistä puhtaampaan energialähteiden yhdistelmän käyttöön jäsenvaltioissa; katsoo, että tällaisen rahoituksen ehtona pitäisi olla todellinen ja osoitettavissa oleva siirtyminen huomattavasti puhtaamman energian tuotantoon;
49. korostaa tarvetta kehittää sellaista politiikan rakennetta, jonka perusteella ilmastopolitiikka ei aiheuta teollisuudelle uhkaa vaan sillä tarjotaan mahdollisuuksia, ja katsoo, että ilmastopolitiikka on keskeinen osa resurssien tehokasta käyttöä ja innovointipolitiikkaa;
50. panee merkille, että luonnonvarojen järkevän käytön parantaminen ja raaka-aineriippuvuuden vähentäminen edistäisi huomattavasti energiatehokkuutta ja vähentäisi hiilidioksidipäästöjä;
51. korostaa uudelleen, että erityisesti energiatehokkuuden ja resurssien käytön tehokkuuden lisäämisessä on huomattavaa toteuttamiskelpoista päästövähennyspotentiaalia "negatiivisin kustannuksin"; toteaa, että näin ollen on siis olemassa huomattava määrä ilmastonsuojelutoimenpiteitä, jotka voisivat rahoittaa itsensä niihin liittyvien alenevien energiakustannusten kautta; kehottaa nopeuttamaan ekologista suunnittelua koskevan direktiivin mukaisten kunnianhimoisten toimenpiteiden hyväksymistä ja varmistamaan vähimmäisvaatimusten tehokkaan

tarkistamisen; kehottaa komissiota tarkastelemaan menetelmiä ja direktiiviä, jotta vaatimukset olisi mahdollista asettaa nykyisen parhaan käytettävissä olevan tekniikan tasolle tai lähelle sitä top runner -lähestymistavan mukaisesti; korostaa lisäksi, että tässä yhteydessä on kehitettävä viestintästrategia, jotta sekä yrityksille että kuluttajille tiedotettaisiin kattavalla tavalla;

52. kehottaa asettamaan erityistavoitteet, jotka eivät liity päästökauppajärjestelmään tai taakanjakoon, EU:n maankäytölle, maankäytön muutoksille ja metsätaloudelle (LULUCF), jotta varmistetaan, että alan osallistuminen päästövähennyksiin on pysyvää eikä ympäristötavoitteista tingitä ja että valvonta ja kirjanpito ovat tarkkoja; kehottaa komissiota selkeyttämään edelleen maankäytön, maankäytön muutoksien ja metsätalouden (LULUCF) päästöjen vaikutusta EU:n ja jäsenvaltioiden kasvihuonekaasupäästöjä koskeviin sitoumuksiin ja tiedottamaan tästä asiasta parlamentille valmisteltaessa marraskuussa 2011 Durbanissa pidettävää COP 17 -kokousta;
53. korostaa maatalouden mahdollista suurta panosta ilmastonmuutoksen torjumisessa ja erityisesti mahdollisuutta käyttää maatalousjätettä kestävästi energian tuottamiseen, millä luotaisiin samalla viljelijöille uusi lisätulolähde; uskoo, että tulevan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) olisi oltava väline, joka auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan ympäristö- ja ilmastotavoitteensa ja että sen olisi autettava viljelijöitä hyödyntämään vihreään kasvun edut; katsoo, että YMP:n vihreän kasvun osan on oltava ensimmäiseen pilariin kuuluvien suorien tukien maksua koskevien järjestelyjen piirissä, jotta vältetään monimutkaiset hallinnolliset menettelyt ja varmistetaan viljelijöiden ympäristösitoumuksia koskevien kannustimien tehokkuus ja täytäntöönpanon yhtenäisyys kaikissa jäsenvaltioissa;
54. pitää erityisen tärkeänä, että EU:n maatalouspolitiikan välineisiin sisällytetään myös ensimmäisen pilarin tuella kannustimia, joilla vähennetään maatalouden vaikutuksia ilmastoon;
55. panee merkille Kioton pöytäkirjan ensimmäisen velvoitekauden ylimääräisistä sallituista päästömääräyksiköistä mahdollisesti saamatta jääneet tulot vuoden 2013 jälkeisen ilmastojärjestelmän ympäristötavoitteiden turvaamiseksi ja kehottaa puuttumaan tähän tulevassa rahoituskehityksessä;
56. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että EU:n päästökauppajärjestelmän hyvityksistä saatavat kaikki tulot merkitään käytettäväksi tuleviin hillitsemis- ja mukautumistoimiin ja niitä käytetään tehokkaasti parantamaan energiatehokkuutta ja luonnonvarojen käytön tehokkuutta yhteiskunnassa erityisesti asiaankuuluvilla energian ja teollisuuden aloilla sen sijaan, että ne siirretään jäsenvaltioiden yleiseen talousarvioon;
57. vahvistaa uudelleen, että vähintään 50 prosenttia huutokauppataloista olisi sijoitettava uudelleen innovatiiviseen ja kestävästi teknologiaan;
58. kehottaa komissiota seuraamaan aktiivisesti päästöhuutokaupan tulojen käyttöä jäsenvaltioissa ja tiedottamaan tästä vuosittain parlamentille;

59. katsoo, että päästöjen vähentämiseksi maailmanlaajuisesti päästökauppajärjestelmä on erittäin tehokas väline edellyttäen, että kaikki maailman merkittävimmät taloudet hyväksyvät sen ja tukevat sitä muilla välineillä (kuten vapaaehtoisilla sopimuksilla ja verotuksellisilla toimenpiteillä), jotka otetaan huomioon ensisijaisten tavoitteiden ja kansallisten valmiuksien pohjalta;
60. korostaa, että on välttämätöntä kuroa umpeen EU:n ulkopuolisten maiden kansainvälisellä tasolla tekemien sitoumusten vapaaehtoisen luonteen ja oikeudellisesti sitovan kansainvälisen järjestelmän tunnustamisen välinen ero;
61. ottaa huomioon, että komission tiedonannossa, joka koskee etenemissuunnitelmaa kilpailukyiseen vähähiiliseen talouteen siirtymiseksi vuonna 2050, korostetaan, että tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi on pysyttävä valppaana hiilivuodon riskin varalta;
62. toistaa, että EU:n vähennystavoitteet on saavutettava pääosin EU:n alueella; muistuttaa, että kansainvälisten päästöhyvitysten käyttö syrjäyttää investointeja EU:n talouteen ja viivyttää omia vähennyksiä EU:ssa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita täydentämään nykyistä tuotantoon perustuvaa suorien päästömäärien laskentaa koskevaa järjestelmää kulutukseen perustuvalla laskennalla, jossa tarkastellaan, onko päästöjä todella vähennetty vai siirretty muualle; kehottaa komissiota tekemään asiasta ehdotuksen, koska muuttuvat kulutustottumukset ja luonnonvarojen järkevä käyttö ovat todellinen vastaus ilmastonmuutoksen hillitsemiseen;
63. ottaa huomioon, että kuten 14. maaliskuuta 2011 annetuissa neuvoston päätelmissä todetaan, jäsenvaltiot ovat toistamiseen ilmaisseet pitävänsä tärkeänä nykyisten joustavien mekanismien säilyttämistä ja parantamista sekä uusien alakohtaisten tai muiden tehostettujen markkinapohjaisten mekanismien perustamista Durbanin ilmastokokouksessa lieventämistoimenpiteiden edistämiseksi ja niiden kustannustehokkuuden parantamiseksi samalla kun edistetään kestävästä kehitystä;
64. kehottaa asettamaan laadullisia lisävaatimuksia kansainvälisten päästöhyvitysten käytölle EU:ssa ottamalla käyttöön tiukat hankkeiden laatua koskevat vaatimukset, joilla taataan ihmisoikeuksien kunnioittaminen sekä luotettavat, todennettavat ja todelliset lisäpäästövähennykset, mikä tukee kestävästä kehitystä myös kehitysmaissa;
65. kehottaa komissiota tekemään välittömästi ehdotuksia siitä, miten unioni voisi parhaiten täydentää toimiaan ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi pyrkimällä vähentämään muita kaasuja kuin hiilidioksidia, esimerkiksi HFC-yhdisteitä, jotka ovat nopeimmin lisääntyviä ilmastonmuutokseen vaikuttavia ilmansaasteita koko maailmassa, sekä HFC-23:a; kehottaa komissiota edistämään toimia, joiden tavoitteena on HFC:n valmistuksen sisällyttäminen Montrealin pöytäkirjaan ja sellaisten HFC-23-päästöjen vähentämistä koskevien kahdenvälisten sopimusten tekeminen kolmansien maiden kanssa, joilla pyritään vähitellen vähentämään muiden kaasujen kuin hiilidioksidin päästöjä ja vähentämään HFC-23-päästöjä kustannustehokkaalla tavalla, suuruusluokaltaan nykyisiä hiilidioksidin hintoja alhaisempaan julkiseen hintaan;
66. kehottaa komissiota ilmastonmuutoksen hillitsemiseen tähtäävän toiminnan puitteissa kehittämään nopeiden toimien sääntelystrategioita, joiden avulla nopeutetaan osittain

halogenoitujen kloorifluorihilivetyjen (HCFC-yhdisteiden) käytöstä poistamista sekä otetaan käytöstä poistetuista tuotteista ja laitteista talteen stratosfäärin otsonikatoa aiheuttavia kasvihuonekaasuja ja hävitetään niitä;

67. kehottaa komissiota ilmastonmuutoksen hillitsemiseen tähtäävän toiminnan puitteissa kehittämään nokipäästöjen vähentämiseksi nopeiden toimien strategioita, joissa etusijalle asetetaan niiden päästöjen vähentäminen, jotka vaikuttavat lumen ja jään peittämiin alueisiin, muun muassa arktiseen alueeseen;
68. kehottaa komissiota ilmastonmuutoksen hillitsemiseen tähtäävän toiminnan puitteissa kehittämään nopeiden toimien sääntelystrategioita, joiden avulla vähennetään kaasumaisia epäpuhtauksia, jotka johtavat troposfäärin (alailmakehän) otsonin, merkittävän kasvihuonekaasun, muodostumiseen;

Energia-alan toimenpiteet

69. kehottaa pitämään energiatehokkuutta tulevien ilmastopolitiikan toimenpiteiden ensisijaisena tavoitteena; panee merkille, että jos EU pitäytyy nykyisissä toimintalinjoissaan, erityisesti energiatehokkuutta koskevan 20 prosentin tavoitteensa saavuttamisessa vuoteen 2020 mennessä, sen olisi komission laatiman vuoteen 2050 yltävän etenemissuunnitelman mukaan mahdollista vähentää unionin päästöjä 25 prosentilla tai yli 25 prosentilla vuoteen 2020 mennessä; toteaa, että komission analyysin mukaan päästöjen väheneminen on toistaiseksi edistynyt kustannustehokkaasti siten, että pitkän aikavälin tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoden 1990 tasosta on saavutettavissa ja että vähemmän kunnianhimoinen lähestymistapa johtaisi huomattavasti korkeampiin kokonaiskustannuksiin koko ajalta;
70. korostaa, että viimeaikaisessa kansainvälisessä kehityksessä on käynyt ilmi, että 20 prosentin energiatehokkuustavoitteen saavuttaminen on aikaisempaa kiireellisempää; ehdottaa tavoitteen saavuttamiseen Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden toimenpiteistä saatavien välineiden yhdistelmää, joka sisältäisi esimerkiksi verokannustimia, edullisia luottoja, epäsuoria tukia, muutoksia vuokraoikeuteen, ohjausta julkisten tarjouskilpailujen yhteydessä ja standardien asettamisessa; toistaa, että jäsenvaltioille on asetettava pakollisia energiatehokkuutta koskevia tavoitteita ja vaatii, että 20 prosentin tavoite muutetaan mahdollisimman nopeasti jäsenvaltioiden tavoitteiksi ja että niistä tehdään oikeudellisesti sitovia; hyväksyy sen, että jäsenvaltioille on kuitenkin jätettävä toissijaisuusperiaatteen mukaisesti liikkuma-alaa keinojen valinnan suhteen;
71. kehottaa komissiota luomaan tehokkaan oikeudellisen kehyksen, jolla varmistetaan, että jäsenvaltiot täyttävät energiansäästöä koskevat sitoumuksensa täysimääräisesti vuoteen 2020 mennessä: katsoo, että komission on vaadittava, että se saa hyväksyttäväkseen kansalliset energiatehokkuuden toimintasuunnitelmat, tai että sen on toteutettava muita toimenpiteitä; kehottaa komissiota edistämään ja seuraamaan kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa ja harkitsemaan tarvittaessa rikkomismenettelyn aloittamista, jos jäsenvaltio jättää velvollisuutensa täyttämättä; muistuttaa tässä yhteydessä 15. joulukuuta 2010 antamastaan

päätöslauselmasta, joka koski energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamista¹;

72. korostaa, että paremman energiatehokkuuden avulla saavutettu energian säästäminen tarjoaa kustannustehokkaimman tavan vähentää päästöjä vielä enemmän; kiinnittää huomiota toistaiseksi hyödyntämättä oleviin mahdollisuuksiin, joita liittyy erityisesti olemassa olevien rakennusten energiatehokkuuden koko elinkaareen, liikennealaa (lentoliikenne mukaan lukien), julkisiin hankintoihin, energiantensiivisten tuotteiden valmistukseen sekä energian tuotantoon, muuntamiseen ja siirtämiseen (esimerkiksi kaukolämpö ja jäähdytys); toistaa, että näillä aloilla on välttämätöntä toteuttaa käytännön toimenpiteitä, ja kiinnittää huomiota Bendtsenin sekä Kolarska-Bobińskan mietinnöissä esitettyihin ehdotuksiin; painottaa, että energiansäästötoimia on toteutettava ensisijaisesti kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla ja että unionin hankkeita varten on kehitettävä viestintästrategia, jotta sekä yritykset että kuluttajat saisivat niistä kattavasti tietoa; korostaa, että energiateollisuuden energiansäästövelvoitteita koskevan järjestelmän käyttöönotto tarjoaa suuria mahdollisuuksia, kuten komission energiatehokkuussuunnitelmassa annetaan ymmärtää, ja että joissakin jäsenvaltioissa siitä on jo saatu myönteisiä tuloksia;
73. kiinnittää huomiota pk-yritysten energiansäästömahdollisuuksiin, sillä ainoastaan 24 prosenttia Euroopan pk-yrityksistä toteuttaa tätä nykyä aktiivisesti toimia ympäristövaikutusten vähentämiseksi; painottaa, että vaikka kullakin pk-yrityksellä on mahdollisuus käyttää vähintään yhden rahoitusneuvojan palveluja, energiansäästöistä ja energiatehokkuudesta ei ole tarjolla neuvontaa, joten pk-yritykset tarvitsisivat asiantuntija-apua myös ympäristö- ja energia-asioissa;
74. huomauttaa, että komission mukaan lähes 8 miljardia euroa energiatehokkuuteen varatuista EU:n määrärahoista on jäänyt käyttämättä; on siksi tyytyväinen komission aikeeseen helpottaa ja edistää rakennerahastojen käyttöä rakennuskannan energiatehokkuuden parannushankkeisiin; odottaa konkreettisia aloitteita, myös rahoitussäännöksistä;
75. painottaa, että unionin ilmastotavoitteiden tiukentaminen edellyttäisi huomattavasti suurempaa panostusta ja investointeja kestäväen ja vähähiilisen teknologian sekä älykkäiden verkkojen kehittämiseen ja nopeaan käyttöönottoon ja energia-alan tutkimukseen; pitää ratkaisevana, että Euroopan strategiselle energiateknologiasuunnitelmalle (SET-suunnitelma) varmistetaan asianmukainen rahoitus vuoden 2013 jälkeen; painottaa, että energiastrategian, jossa pyritään yli 20 prosentin ilmastotavoitteisiin, on perustuttava kaikkien ilmastoystävällisten energiateknologioiden hyödyntämiseen;
76. panee merkille, että komission mukaan EU:n energiantuotantokapasiteettia on rahoitettava ja unionin energian siirto- ja jakeluinfrastruktuureita parannettava biljoonalla eurolla vuoteen 2020 mennessä ja että investoinnit rahoitetaan pääosin nostamalla energian hintaa; kehottaa tekemään tarvittavat investoinnit, jotta saadaan luotua keskinäisiin yhteyksiin perustuvat energian sisämarkkinat, turvattua toimitusvarmuus, parannettua uusiutuvien energialähteiden integroimista EU:n energijärjestelmään sekä lisättyä energiatehokkuutta ja kuluttajien mahdollisuuksia

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA-PROV(2010)0485.

hyötyä uudesta teknologiasta samalla kun otetaan huomioon kunkin maan energialähteiden yhdistelmän erityispiirteet; korostaa kuitenkin, että tarvittavan rahoituksen hankkimisen yhteydessä on noudatettava saastuttaja maksaa -periaatetta ja otettava asianmukaisesti huomioon energiaköyhyydestä kärsivien pienituloisten kuluttajien tarpeet; pitää tarpeellisena varmistaa, että jäsenvaltioiden välisissä rajayhdysjohtoja koskevissa hankkeissa hyödynnetään täysimääräisesti useissa maissa tehtyjä erityisesti uusiutuvia energialähteitä koskevia massiivisia investointeja;

77. katsoo, että ydinvoimaloiden sulkeminen johtaa kasvihuonekaasupäästöjen lisääntymiseen; myöntää, että tämä tekijä olisi otettava huomioon arvioitaessa vaihtoehtoja kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi yli 20 prosentin tavoitteen;
78. katsoo, että uusiutuvaan energiaan tehtävien pitkän aikavälin investointien turvaamiseksi EU:n pitäisi hyväksyä kehityspolku uusiutuvaa energiaa koskevista sitovista tavoitteista vuoden 2020 jälkeiselle ajanjaksolle; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia tällaisten tavoitteiden asettamisesta;

Teollisuuspoliittiset toimet

79. ottaa huomioon, että kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen siirtymistä vuonna 2050 koskevassa komission tiedonannossa korostetaan tarvetta turvata Euroopan teollisuuden kilpailukyky (eli käyttää kustannustehokkaita keinoja, joilla saadaan mahdollisimman suuri hyöty EU:n valmistusteollisuudelle ja unionille);
80. arvelee, että alakohtaiset toimintamallit yhdessä globaalien taloustoimien kanssa voivat auttaa sovittamaan yhteen ilmastotoimet, kilpailukykyyn ja talouskasvun; painottaa, että teollisuuden päästöihin on välttämätöntä soveltaa kokonaisvaltaista, horisontaalista, toimialakohtaista toimintamallia, koska se on kansainvälisissä neuvotteluissa ja unionin hiilidioksiditavoitteille lisäarvoa tuova tekijä;
81. katsoo, että alakohtaisten toimintamallien ottaminen osaksi EU:n päästökauppajärjestelmää lisäisi talouden yleistä tehokkuutta kaikissa osallistujamaissa; painottaa, että alakohtaisten toimintamallien laajentaminen muihin toimialoihin ja maihin on tutkimisen arvoinen asia;
82. toteaa, että hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologialla (CCS) on välivaiheen teknologiana, kunnes saadaan pitkällä aikavälillä kehitettyä fossiilisista polttoaineista riippumattomia voimanlähteitä, kasvava merkitys hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä ja myös muualla kuin energia-alalla, mutta huomauttaa, että investointi CCS-teknologiaan edellyttäisi huomattavasti nykyistä korkeampaa hiilidioksidin hintaa; painottaa, että sosiaalinen hyväksyttävyys on tarpeen, jotta mahdollisia CCS-hankkeita voidaan arvioida kattavasti; korostaa, että Kansainvälisen energiajärjestön hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologiaa koskevan etenemissuunnitelman mukaan vuonna 2030 puolet kaikista CCS-hankkeista toteutetaan teollisuustuotannon alalla; huomauttaa, että kaasuvoimaloiden rakentamisen aloittamisen edellytykseksi asetettujen kriteerien täyttäminen, jotka uusien hiilivoimaloiden on täytettävä ilmasto- ja energiapaketin hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevien säännösten mukaisesti; huomauttaa, että tämän teknologian käyttöönotto ei saa heikentää unionin teollisuuden kilpailukykyä;

83. huomauttaa, että kivi- ja ruskohiilen tulevaisuuden suhteen CCS-tekniologiaa ei pidä pitää ainoana vaihtoehtona hiilen käytön jatkamiselle EU:n taloudessa ja että muita vähäpäästöisiä hiiliteknologioita olisi myös kehitettävä ja otettava käyttöön;

Tutkimus- ja innovointitoimet

84. korostaa, että läpimurtoteknologioiden kehittäminen ja käyttöönotto on avainasemassa ilmastonmuutoksen torjumisen kannalta ja samalla vakuutettaessa unionin kumppaneita maailmanlaajuisesti siitä, että päästövähennykset ovat toteutettavissa menettämättä kilpailukykyä ja työpaikkoja; pitää välttämättömänä, että EU näyttää esimerkkiä ja lisää huomattavasti tutkimuksen ja innovoinnin 8. puiteohjelman rahoitusta ilmastoystävällisen ja energiatehokkaan teollisuuden tekniikkaa koskevalle tutkimukselle, minkä pitäisi olla yhdenmukaista SET-suunnitelman mukaisen strategisen energiateknologian kanssa; kehottaa lisäksi osoittamaan alueellisia ja koheesioon liittyviä varoja energiatehokkuuden parantamiseen rakennuksissa ja kotitalouksissa innovoinnin edistämiseksi samoin kuin elinikäisen oppimisen ohjelmiin; painottaa, että unionin on otettava johtoasema ilmastoystävällisen ja kustannustehokkaan teknologian tutkimuksessa ja kehitettävä alan tiivistä tieteellistä yhteistyötä kansainvälisten kumppanien, kuten BRIC-maiden ja Yhdysvaltojen kanssa;
85. kiinnittää erityistä huomiota eurooppalaisten patenttisuojajärjestelmien keskinäiseen koordinointiin energiansäästön ja uusiutuvan energian alalla, jotta voidaan parantaa arvokkaan vielä hyödyntämättömän henkisen omaisuuden käyttömahdollisuuksia; painottaa tarvetta aktivoida suunnitteilla oleva eurooppapatentti ja asettaa se ensisijaiseksi tavoitteeksi energiansäästön ja uusiutuvan energian aloilla;
86. katsoo, että helpottamalla siirtymistä vähähiiliseen talouteen ja raivaamalla tietä maailmanlaajuisille hiilidioksidimarkkinoille toimialakohtaiset toimintamallit teollisuusmaiden globaalien talousmallien kanssa saattaisivat myös olla osa vuoden 2012 jälkeistä ilmastotoimien kansainvälistä kehystä;
87. pitää tervetulleina komission aikeita suunnata ilmastotoimintalinjat pitkän aikavälin kehityssuuntiin ja tukee ajatusta välivaiheen tavoitteista esimerkiksi vuodeksi 2030; on vakuuttunut, että realistiset keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteet tarjoavat sijoittajille selkeämpiä kannustimia tukea kestäviä investointeja;
88. huomauttaa, että EU:n on vuodesta 2020 alkaen tehostettava toimiaan ja että tässä yhteydessä voi olla aiheellista määritellä välitavoite esimerkiksi vuodelle 2030; kehottaa komissiota kehittämään konkreettisia välineitä, joita käyttämällä asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollisimman kustannustehokkaasti;

Rinnakkaishyödyt ja -vaikutukset

89. on vakuuttunut, että ajoissa tehtävien toimien etuna ovat Euroopan kilpailukyvyille tarjoutuvat merkittävät pitkän aikavälin hyödyt, jos EU pystyy vaikuttamaan asianmukaisesti odotuksiin ja säilyttämään vahvan aseman nopeasti kasvavilla puhtaan teknologian maailmanmarkkinoilla;
90. panee merkille Saksan ympäristöministeriön teettämän tutkimuksen "A New Growth

Path for Europe", jonka mukaan nostamalla EU:n hiilidioksidin vähennystavoite 30 prosenttiin voitaisiin vuoteen 2020 mennessä lisätä Euroopan talouskasvua jopa 0,6 prosentilla vuodessa, luoda jopa 6 miljoonaa uutta työpaikkaa ja vauhdittaa merkittävästi investointitoimintaa Euroopassa;

91. toteaa, että Euroopan ympäristöteollisuus työllistää noin 3,4 miljoonaa henkilöä (kokoaikaiseksi muutettuna); toteaa, että tuoreiden tutkimusten mukaan EU:n ilmastotavoitteen nostaminen 30 prosenttiin voisi edistää jopa kuuden miljoonan lisätyöpaikan syntymistä Euroopassa edellyttäen, että huutokaupasta tai hiiliveroista saadut tulot käytetään järkevästi; myöntää, että vähähiiliseen talouteen siirtyminen synnyttää työpaikkoja ja lisää kilpailukykyä pitkällä aikavälillä, mutta toteaa kuitenkin, että olisi kiinnitettävä huomiota julkisten tukien käyttöön mahdollisimman tehokkaalla tavalla,
92. toteaa, että EU:n arvioinnissa vaihtoehtoista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi ei ole tärkeää selvittää, miten voidaan luoda lisää "vihreitä työpaikkoja" antamalla tukea (hiilidioksidipäästöjen hinnoittelu huomioon ottaen) tehottomille uusiutuvan energian tuotantolaitoksille, vaan miten voidaan luoda "perusteltavissa olevia työpaikkoja", jotka selviytyvät uusien globaalien toimijoiden kilpailutestistä; toteaa, että kun tiettyjen uusiutuvien energialähteiden hyödyntämisessä merkitykselliset laitteet nykyään valmistetaan yhä suuremmassa määrin Kiinassa ja Intiassa, unionin olisi investoitava enemmän energiatehokkuuteen, joka lujittaa paikallistaloutta tukemalla paikallisia työpaikkoja, jotka eivät voi hävitä tuotantokustannuksiltaan alhaisempiin kolmansiin maihin;
93. yhtyy kilpailukykyiseen ja vähähiiliseen talouteen siirtymistä vuonna 2050 koskevaan Euroopan komission etenemissuunnitelmaan, jossa todetaan, että "työpaikkojen luominen ja säilyminen riippuvat siitä, kykeneekö EU toimimaan tienavaajana uusien vähähiilisten teknologioiden kehittämisessä. Tämä tarkoittaa koulutuksen lisäämistä, uusien teknologioiden hyväksyttävyyttä edistäviä ohjelmia, tutkimus- ja kehitystyötä ja yrittäjyyttä sekä investointien kannalta suotuisia taloudellisia toimintaedellytyksiä";
94. toteaa, ettei ole tehty perusteellista arviointia siitä, miten vähähiilisyyteen siirtyminen, joka saisi ensisijaisesti aikaan työpaikkojen siirtymisen alalta toiselle, vaikuttaisi työllisyyteen ja että on selvitettävä paremmin, ketkä olisivat tällaisen siirtymisen tapauksessa "voittajia" ja ketkä "häviäjiä";
95. katsoo, että kunnianhimoisempiin ilmastotavoitteisiin siirtyminen voi vaikuttaa pääosin myönteisesti työpaikkojen luomiseen; kehottaa komissiota ryhtymään muun muassa rakennerahastojen tai globalisaatiorahaston avulla asianmukaisiin toimenpiteisiin, joilla helpotetaan sekä rakenteellista muutosta että työvoiman uudelleenkouluttamista yhteisöissä, joissa menetetään paljon työpaikkoja runsaasti hiilidioksidipäästöjä tuottavilta aloilta, ja myös varmistetaan, että uuden kasvun aloilla on saatavilla tarpeeksi asianmukaisesti koulutettua työvoimaa;
96. korostaa parantuneeseen ilmanlaatuun liittyviä suuria rinnakkaisvaikutuksia, joiden arvo olisi komission arvion mukaan vuodessa 6,3–22 miljardia euroa vuonna 2020 ottamatta huomioon rinnakkaishyötyjä, jotka liittyvät sairauksista johtuvien kustannusten vähenemiseen; toteaa, että lisäarvioinnin mukaan 30 prosentin tavoitteeseen

siirtymisestä syntyvät terveyteen ja ilmansaasteisiin liittyvät rinnakkaisvaikutukset kasvavat 6,3–35,8 miljardiin euroon ja suurin hyöty saavutetaan, jos vähennykset toteutetaan EU:ssa;

97. korostaa, että on ratkaisevan tärkeää paitsi kehittää uusia ilmastoteknologioita, myös levittää niitä; kehottaa komissiota ryhtymään toimiin myös tältä osin esimerkiksi luomalla uusia rahoitusjärjestelyjä;
98. huomauttaa, että huolimatta tilapäisestä energiankulutuksen notkahduksesta vuonna 2009 energiaa tullaan tulevaisuudessa kuluttamaan enemmän, kun jäsenvaltioiden taloudet elpyvät, joten riippuvuus tuontienergiasta tulee kasvamaan entisestään;
99. panee merkille komission arvion, jonka mukaan suurempi päästöjen vähentämistavoite laskisi öljyn ja kaasun tuontia jopa 40 miljardin euron verran vuoteen 2020 mennessä (jos öljyn hinnaksi vuonna 2020 oletetaan 88 Yhdysvaltain dollaria tynnyriltä); pitää hyvänä sitä, että EU:n riippuvuutta tuontienergiasta voitaisiin siten vähentää jopa 56 prosenttia; katsoo, että tällainen öljyn hinta-arvio on todennäköisesti erittäin varovainen, sillä Kansainvälinen energiajärjestö (2010) ennustaa öljyn hinnan nousevan 108 dollariin vuoteen 2020 mennessä;
100. toteaa, että vaikka se toimisikin kannustimena vähähiilisen teknologian kehittämiseksi, päästökauppajärjestelmälle asetetun vähentämistavoitteen tiukentaminen – jos siihen ei liitetä kunnianhimoisia energiatehokkuustoimia – nostaisi sähkön hintaa vieläkin enemmän, mikä olisi merkittävä huolenaihe EU:n teollisuudelle ja kuluttajille; ottaa huomioon, että tuoreen Eurobarometer-tutkimuksen mukaan vakaita energianhintoja pidetään energia-alan yhteistyön tärkeimpänä puolena; huomauttaa, että päästökauppadirektiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden hillitä sähköintensiivisiin toimialoihin kohdistuvan korkean sähkön hinnan vaikututusta valtiontuen avulla;
101. korostaa, että päästövähennysten rinnakkaishyötyjä syntyy erityisesti EU:n alueella saavutetuista vähennyksistä ja silloin, kun keskitytään erityisesti lisäämään investointeja energiatehokkuuteen lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä;
102. toistaa, että EU:n vähennystavoitteet on saavutettava pääosin EU:n alueella; muistuttaa, että päästöjen vähentämiseen liittyvät kustannukset ovat investointeja EU:n talouteen; muistuttaa kannattavansa näkemystä, jonka mukaan vuoden 2012 jälkeisellä kaudella olisi edistyneempien kehitysmaiden osalta pyrittävä alakohtaisiin mekanismeihin, kun taas puhtaan kehityksen mekanismin pitäisi olla vähiten kehittyneiden maiden saatavilla; pyytää perustamaan uusia kansainvälisiä alakohtaisia hyvitysmekanismeja, joissa otetaan huomioon ympäristönäkökohdat sekä ilmastohyöty, joka aiheutuu yli 15–30 prosentin poikkeamasta nykykehityksen mukaiseen tasoon (business as usual) nähden;
103. katsoo, että vuotta 2020 koskevan ilmastotavoitteen siirtäminen 30 prosenttiin ja pitkän aikavälin tavoitteiden asettaminen palauttaisi innovaatiotoiminnan kannustimet ja antaisi niille entistä enemmän painoa;
104. korostaa, että EU:ssa tarvitaan ilmasto-ystävällisiä innovaatioita, jotta EU voi säilyttää suuren markkinaosuuden nopeasti kasvavilla vähähiilisten teknologioiden

maailmanmarkkinoilla ja että tämä tekisi EU:sta kilpailukykyisemmän suurempien markkinatoimijoiden rinnalla; painottaa tarvetta varmistaa innovaatiotulosten markkinoille saattaminen ja kaupallinen levitys unionissa; katsoo näin ollen, että asianmukaisia rahoitusvälineitä olisi oltava käytettävissä onnistuneiden tekniikoiden EU:n markkinoille saattamisen tukemiseksi; varoittaa "vihreiden" työpaikkojen häviämisen vaarasta, kun viiveet osallistavan ja kestävä Euroopan talouden toteuttamisessa johtaisivat "vihreiden" alojen investointien ja työpaikkojen ohjautumiseen muille alueille;

105. on huolissaan siitä, että kestäviin teknologioihin liittyviä innovaatioita tehdään jo nyt yhä enenevässä määrin muualla maailmassa EU:n ulkopuolella, mikä saattaa johtaa siihen, että EU:sta tulee näiden teknologioiden ja niihin liittyvien lopputuotteiden nettotuojaa; toteaa, että viimeaikaisten selvitysten mukaan puhtaiden teknologioiden alan 50 johtavasta yrityksestä 24 oli sijoittautunut Aasiaan, 22 Yhdysvaltoihin, kolme Eurooppaan ja yksi Kanadaan; painottaa, että Ernst & Young 2010 -barometrin mukaan Kiina ja Yhdysvallat ovat uusiutuvien energianlähteiden kehittämisen näkökulmasta kiinnostavimmat alueet maailmassa;
106. painottaa, että innovointi ja lisäinvestoinnit, joita siirtyminen kestävään talouteen mahdollisesti tuottaa, saattavat lisätä EU:n kilpailukykyä; korostaa, että ympäristövaikutuksia lieventävien toimien lisäämisellä luotaisiin kustannusetuja EU:n kansainvälisille kilpailijoille useilla aloilla ja samaan aikaan kilpailuetua ilmastoon liittyvien teknologioiden alalla toimiville EU:n yrityksille; toteaa, että liittyessään kansainvälisiin sopimuksiin EU:n kilpailijat kyseisillä aloilla luopuisivat tällaisista kustannuseduistaan, mutta EU:n kilpailuetu säilyisi todennäköisesti entisellään;
107. korostaa, että ilmastonmuutoksen hillitsemiseen tähtäävät unionin toimintalinjat ovat tehokkaita keinoja edistää unionin tuotantojärjestelmän rakenteen muuttamista entistä vihreämmäksi;
108. korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden on ehdottomasti täydennettävä ilmasto-, energia-, teollisuus- ja teknologiapolitiikkaansa yhtenäisesti ja kattavasti; tällaisessa tilanteessa kaikkien taloudellisten ja sosiaalisten toimijoiden on suoritettava oma tehtävänsä eikä toimia pidä vaatia ainoastaan teollisuuden alalta (ja erityisesti päästökaupan aloilta), vaan myös muilta tahoilta, kuten liikenteen alalta, rakennusosalta ja koko kansalaisyhteiskunnalta;
109. katsoo, että kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen siirtymistä vuonna 2050 koskevassa komission tiedonannossa korostetaan, että eri alojen toimintapolitiikan vaihtoehtoja kehiteltäessä on analysoitava aiempaa perusteellisemmin kustannuksia, kompromisseja ja epävarmuustekijöitä¹;
110. toteaa, että tavoitteen nostamisesta 30 prosenttiin koituisi hyötyä EU:n kansalaisille ja EU:n taloudelle, jos ehdot ovat asianmukaiset, ja erityisesti, jos päästään globaaliin sopimukseen;

Hiilivuodon riskin arviointi

¹ Etenemissuunnitelma 2050, s. 6.

111. panee merkille, että komissio on myöntänyt, että parhaan suojan hiilivuotoa vastaan tarjoaisi vaikuttava globaali toimi¹ ja että on pysyttävä valppaana vahvan teollisen perustan säilyttämiseksi EU:ssa²;
112. toteaa, että osalle energiaintensiivisten alojen laitoksista voi jäädä päästöjen vähentymisen vuoksi päästökauppajärjestelmän toisen kauden lopussa vuonna 2012 käyttämättömiä päästöoikeuksia, jotka voitaisiin siirtää kolmannelle kaudelle (2013–2020), mikä vähentää päästökaupassa käytössä olevien vertailuarvojen vaikutusta vuoden 2012 jälkeen;
113. panee merkille huolen hiilivuodosta nykyisessä päästökauppajärjestelmässä, kun energiaintensiiviset alat ovat samaan aikaan muuttaneet rahaksi ilmaiseksi jaettuja käyttämättömiä päästöoikeuksia;
114. myöntää, että EU:n päästökauppajärjestelmään osallistuville teollisuudenaloille aiheutuva rasitus lisääntyy kaudella 2013–2020, mikä johtuu vertailuarvoja koskevasta komission päätöksestä, monialaisesta korjauskertoimesta ja sähkön hinnan noususta;
115. toteaa, että laitoksille, jotka tuottavat suurimman osan päästökauppajärjestelmän kattamista muun kuin energia-alan päästöistä, on jaettu maksuttomia päästöoikeuksia tuotekohtaisen vertailuarvon mukaisesti, joka vastaa kymmentä prosenttia EU:n tason tehokkaimmista laitoksista, korkeiden taantumaa edeltäneen tuotantotasojen perusteella aina vuoteen 2020 asti;
116. tuo esiin, että ehdotettujen vertailuperusteita koskevien säännösten mukaan teollisuuslaitosten, jotka eivät täytä vertailuarvoa, olisi edelleen ostettava huomattava osa päästötodistuksista, mistä aiheutuu kansainvälisten yritysten kanssa kilpaileville EU:ssa toimiville yrityksille kuluja, jollaisia niiden kilpailijoilla muualla maailmassa ei ole; toteaa, että päästökauppajärjestelmän joustavan rakenteen vuoksi yhtiöt voivat siirtää käyttämättömiä päästöoikeuksia toisesta vaiheesta kolmanteen;
117. katsoo, että päästökauppajärjestelmän vertailuperusteissa olisi myös otettava huomioon, mitä energialähteitä jäsenvaltiossa on saatavilla, ja sallittava niiden mukauttaminen energialähteiden yhdistelmien ja valikoiman muuttuessa;
118. on edelleen huolissaan ansiottomien voittojen suuresta mahdollisuudesta ilmaiseksi jaettujen päästöoikeuksien tapauksessa ja päästökauppajärjestelmän epävarmuudesta ja siitä käytävästä keskustelusta, sillä ne heikentävät EU:n ilmastopolitiikan yleistä hyväksyntää; kehottaa esittämään uuden kattavan ennusteen, jossa arvioidaan hiilivuodon riskiä kunkin jäsenvaltion osalta erikseen;
119. korostaa, että mahdollisen hiilivuodon riskin lieventämiseksi edelleen voitaisiin päästöoikeuksien huutokauppajärjestelmästä saatuja tuottoja varata pääomavaltaisiin investointeihin, jotka kohdistettaisiin läpimurtoteknologioihin energiaintensiivisillä aloilla;

¹ KOM(2011)0112, s. 9.

² KOM(2011)0112, s. 9.

120. korostaa, ettei ole olemassa yhtä ainoaa ratkaisua hiilivuodolle alttiille teollisuudenaloille, ja että tuotteen laatu ja ennen kaikkea markkinoiden rakenne ovat tärkeitä kriteereitä valittaessa käytössä olevien välineiden välillä (kiintiöiden maksuton myöntäminen, valtiontuet tai raja-alueiden sopeutustoimet);
121. korostaa, että mahdollisten tulevien rajanmukautustoimenpiteiden yhteydessä tai tuonnin sisällyttämisessä päästökauppajärjestelmään pitäisi varmistaa, että toimintaedellytykset eurooppalaisille yrityksille ovat moitteettomat ja että EU:n kauppakumppanit tunnustavat nämä toimenpiteet;
122. kehottaa komissiota tarkkailemaan erityisen valppaasti energiantuotannon mahdollista siirtymistä EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle ja kiinnittämään huomiota jäsenvaltioihin, joilla on tiiviit yhteydet EU:n ulkopuolisiin maihin;
123. korostaa, että EU:n on pyrittävä saamaan aikaan kansainvälisiä monialaisia sopimuksia niille teollisuudenaloille, joilla hiilivuodon riski on suurin, esimerkiksi sementti- ja alumiiniteollisuudelle, jotta voitaisiin saavuttaa päästövähennystavoitteet ja samalla taata tasapuoliset toimintaedellytykset;
124. kehottaa komissiota arvioimaan päästöoikeuksien ja siis myös tuotannon siirtämisen riskiä energiaintensiivisen teollisuuden alalla ja muillakin tärkeillä talouden aloilla;
125. tukee vuoden 2020 jälkeen tehtävää EU:n päästökauppajärjestelmän tarkistamista tutkittaessa mahdollisuutta soveltaa aiempaa kohdennetumpaa lähestymistapaa kaikkiin päästöhyvityksiin ja energiaintensiivisillä aloilla saatujen puhtaan kehityksen mekanismin (CDM) hyvitysten käytön rajoittamista muissa kuin vähiten kehittyneissä maissa alustavasti toimenpiteillä, joihin kuuluu kertoimen soveltaminen esimerkiksi vaatimalla kahden CDM-hyvityksen palauttamista jokaista päästökauppajärjestelmään kuuluvaa päästötonnia kohden; on tässä yhteydessä tyytyväinen tammikuussa 2011 tehtyyn päätökseen kieltää teollisuuskaasuja käyttävistä hankkeista peräisin olevien kansainvälisten hyvitysten käyttö toukokuusta 2013 lähtien EU:n päästökauppajärjestelmässä ja odottaa jäsenvaltioiden pidättäytyvän näiden hyvitysten käyttämisestä yhteisiä pyrkimyksiä koskevan päätöksen noudattamiseksi;
126. on tietoinen siitä, että on arvioitava ja torjuttava sellaisesta tilanteesta aiheutuvaa riskiä, jossa maailmanlaajuiset ponnistelut eivät ole riittäviä ja jossa EU:n toiminta johtaa markkinaosuuden siirtymiseen kohti muualla maailmassa sijaitsevia tehottomampia laitoksia, mikä saa aikaan maailmanlaajuisten päästöjen lisääntymisen; korostaa, että mitä enemmän tärkeimmät kauppakumppanit noudattavat tiukimpia ilmastositoumuksiaan, sitä pienempi on hiilivuodon riski; toteaa tältä osin, että Kiinan 12. viisivuotissuunnitelma merkitsee huomattavaa edistysaskelta kohti IPCC:n 4AR-arviointikertomuksen mukaista politiikkaa;

Muita mahdollisuuksia ja haasteita

127. katsoo, ettei EU:n ilmastopolitiikasta johtuvien mahdollisten työvoima- ja energiakustannusten muutosten pitäisi johtaa sosiaaliseen polkumyyntiin tai hiilivuotoon, ja kehottaa komissiota selvittämään kaikki tällaiset riskit; vaatii tästä syystä myös muita teollisuusmaita ja kehitysmaita ryhtymään soveltuviin tai EU:n

toimia vastaaviin toimenpiteisiin;

128. pyytää komissiota tukemaan yhtäältä toimia vähähiiliseen talouteen siirtymisestä johtuvien työmarkkinoiden vaatimusten täyttämiseksi ja toisaalta rakenneuudistustoimia niitä työntekijöitä varten, jotka vapautuvat uusien toimialojen käyttöön;
129. katsoo, että koheesiorahastoja on käytettävä vaikuttavammin uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja vähähiilisen energiateknologian edistämiseen;
130. painottaa, että IEA:n raportin "World Energy Outlook 2010" mukaan 2 celsiusasteen tavoite voidaan saavuttaa vain, jos nykyiset sitoumukset pannaan tiukasti täytäntöön vuoteen 2020 mennessä ja toimia tehostetaan suuresti sen jälkeen; kehottaa siksi komissiota, neuvostoa ja Eurooppa-neuvostoa vaatimaan, että G20-ryhmän päätös poistaa tuet fossiilisilta polttoaineilta pannaan nopeammin ja kansainvälisesti koordinoitusti täytäntöön, sekä esittämään asiaan liittyvät ehdotukset EU:n tasolla;
131. palauttaa tässä yhteydessä mieliin Eurooppa 2020 -strategiaa käsittelevän komission tiedonannon, jossa vaaditaan siirtymään työn verottamisesta energian verottamiseen; iloitsee ehdotuksesta, että vuotuisen kasvuselvityksen mukaan energiaverotusta koskeva eurooppalainen kehys mukautetaan EU:n energia- ja ilmastonmuutostavoitteisiin;
132. muistuttaa, että globaali eteneminen on ainoa keino ratkaista ilmastonmuutosongelma, ja että EU:n on jatkossakin kannustettava kumppaneitaan entistä voimakkaammin diplomaattisesti ja esimerkiksi henkilöstön lisäämisen kautta; kehottaa komissiota tässä yhteydessä toteuttamaan rakenteellisia uudelleenjärjestelyjä EU:n ilmastodiplomatiassa, jossa pyritään äskettäin perustetun Euroopan ulkosuhdehallinnon ja korkean edustajan myötävaikutuksella tuomaan EU:n ilmastopoliittisen profiilin selkeyttämisen kautta uutta dynamiikkaa kansainvälisiin ilmastoneuvotteluihin ja kannustamaan kumppaneita muualla maailmassa ottamaan vastaavasti käyttöön päästöjen vähentämistä koskevia velvoitteita;
133. korostaa, että Euroopan unionin on ylläpidettävä ja jopa lisättävä tarvittavaa kolmansiin maihin kohdistuvaa painostusta, jotta ne toteuttaisivat tulevaisuudessa osansa koko maailman kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä; toteaa, että kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteen nostaminen EU:ssa vahvistaa entisestään EU:n asemaa ja neuvotteluvoimaa UNFCCC-neuvotteluissa ja elvyttää kansainvälisestä ilmastonmuutossopimuksesta käytäviä keskusteluja; korostaa, että unioni on aiemmin pystynyt useasti saamaan muut maat tiukentamaan ympäristövaatimuksiaan antamalla edistyksellistä lainsäädäntöä; korostaa, että unioni on näissä tapauksissa osoittanut konkreettisin toimin, etteivät tiukat ympäristövaatimukset estä talouskasvua;
134. kehottaa komissiota toteuttamaan seuraavat käytännön toimet:
 - arvioimaan EU:n päästöjen vähentämistä koskevien politiikkojen vaikutuksia työllisyyteen ja muun muassa työllistymismahdollisuuksiin, ja edistämään erityisesti pienten ja keski suurten yritysten vähähiilisyyttä koskevan perustietämyksen ja energiaosaamisen parantamista sekä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen täydentämistä;

- tutkimaan, miltä osin jäsenvaltiot täyttävät sitoumuksensa käyttää ainakin 50 prosenttia huutokauppatuloista toimenpiteisiin, joilla lievennetään ilmastonmuutosta ja sopeudutaan siihen, ja ehdottamaan tarvittaessa toimenpiteitä;
- analysoimaan EU:n päästövähennystavoitteen nostamisen seurauksia jäsenvaltiasolla, kuten 14. maaliskuuta 2011 kokoontuneen ympäristöasioiden neuvoston päätelmissä esitettiin;
- osoittamaan asianmukaista rahoitusta Euroopan strategiselle energiateknologiasuunnitelmalle;
- edistämään rakenne- ja koheesiorahastojen tehokasta käyttöä jäsenvaltioissa, etenkin energiatehokkuuteen liittyvien toimenpiteiden yhteydessä, ottaen kuitenkin täysimääräisesti huomioon periaatteen, että kyseisten investointien on oltava alueellisia ja niiden avulla on kavennettava taloudellisia ja sosiaalisia eroja EU:ssa;
- ottamaan käyttöön innovatiivisia rahoitusmekanismeja (kuten uusiutuvia rahoitusjärjestelmiä);
- sitomaan lisää varoja heikommassa asemassa olevilla ja epäsuotuisilla alueilla toteutettaviin toimenpiteisiin, jotka koskevat päästökauppajärjestelmän ulkopuolella olevia aloja (rakennusala, liikenne, maatalous);
- asettamaan kahdeksannessa tutkimuksen puiteohjelmassa etusijalle ilmasto- ja energiatutkimuksen, myös energiatehokkuutta koskevan tutkimuksen sekä ilmastonmuutoksen syitä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan tutkimuksen;
- analysoimaan, miten EU:n yksipuolinen pyrkimys ylittää kasvihuonekaasujen vähentämiseksi asetettu 20 prosentin tavoite vaikuttaisi muiden maiden halukkuuteen liittyä kansainväliseen sopimukseen;
- tutkimaan mahdollisia vaikutuksia, jotka ilmenevät "vihreiden" työpaikkojen häviämisenä sekä "vihreisiin" toimialoihin tehtävien investointien ja näiden alojen kilpailukykyvyn vähenemisenä;

135. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

PERUSTELUT

Johdanto

Ilmastonmuutoksen luoma uhka ihmiskunnalle ei ole pienentymässä, ja lämpötilan kahden celsiusasteen nousun vaikutukset ovat pikemminkin haitallisemmat kuin aiemmin luultiin. Vaikka ei ole mahdollista yhdistää äärimmäisiä sääilmiöitä ilmaston lämpenemiseen, on erittäin todennäköistä, että ilmastonmuutoksen vuoksi ääri-ilmiöt voimistuvat ja toistuvat useammin.

Kansainvälisen yhteisön kyvyttömyys saada aikaan laaja-alainen ja sitova kansainvälinen ilmastopöytäkirja Kööpenhaminassa ei tarkoita, että valtiot eivät olisi ryhtyneet toimenpiteisiin. Cancúnin kokouksen tulokset todistavat, että valtiot ovat ryhtyneet toimiin ja neuvottelut pääsivät uudelleen vauhtiin. Euroopan hiilidioksidipäästöt ovat vähentyneet 17,3 prosenttia vuoden 1990 tasosta¹. Euroopan ympäristökeskus arvioi päästöjen vakiintuvan vuoden 2008 tasoa pienemmiksi jopa talouden toipumisen aikana ja ilman lisätoimenpiteitä.

Euroopan maiden on tehtävä ratkaisevia päätöksiä säilyttääkseen vaurautensa ja turvallisuutensa myös tulevaisuudessa. Siirtymällä kansalliseen kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteeseen, joka on yhdenmukainen EU:n ilmastotavoitteiden kanssa, voidaan luoda hyvin toimiva talous, lisätä vihreitä työpaikkoja ja innovaatioita.

EU:n päästökauppajärjestelmän tehokkuus

Jos EU:n päästökauppajärjestelmän ylärajaa ei tiukenneta huomattavasti, järjestelmä on vaarassa muuttua tarpeettomaksi investointien ohjaamisessa vihreään teknologiaan ja innovaatioihin. Komission arvioinnissa² on osoitettu, että 20 prosentin ilmastotavoitteen nojalla päästökauppajärjestelmän ylimääräiset päästöoikeudet vastaavat noin 2,4 miljardia seuraavalle kaudelle siirrettyä päästöoikeutta ja käyttämätöntä kansainvälistä hyvitystä vuonna 2020. Ylijäämä johtaa tehostamaan hintasignaaliin ja vähentää myös merkittävästi päästöoikeuksien huutokaupasta saatavia tuloja, joita voitaisiin käyttää lisäämään ilmastoteknologiaa ja investointeja energiansäästöihin, mikä loisi miljoonia työpaikkoja lisää.

Esittelijän ehdotus

Mainittujen seikkojen perusteella esittelijä kehottaa komissiota esittämään ehdotuksia, jotka koskevat kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteen nostamista 30 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä, mahdollisimman pian ja viimeistään vuoden 2011 loppuun mennessä.

Esittelijän mielestä ehdotettu lähestymistapa on melko vaatimaton. Esittelijä katsoo, että kasvihuonekaasupäästöjen vähennystavoitteen muuttaminen 40 prosenttiin olisi sopivampi tieteen näkökulmasta ja ottaen huomioon tavoite pitää lämpötilan nousu korkeintaan kahdessa celsiusasteessa, puhumattakaan 1,5 celsiusasteen tavoitteesta, joka on hyväksytty ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen mukaisesti. Esittelijä pidättäytyy myös kehottamasta, että EU:n ilmastotavoitteet täytetään täysimääräisesti jäsenvaltioissa, vaikkakin se lisäisi Euroopan kansalaisille koituvia hyötyjä

¹ Euroopan ympäristökeskus (EEA), lokakuu 2010.

² SEC(2010)0650, s. 34.

parantamalla ilmanlaatua Euroopan alueella ja ohjaamalla investointeja EU:n talouteen.

12.5.2011

TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnalle

vaihtoehtoista kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi yli 20 prosentin tavoitteen ja hiilivuodon riskin arvioinnista
(2011/2012(INI))

Valmistelija: Romana Jordan Cizelj

Valiokuntien yhteistyömenettely – työjärjestyksen 50 artikla

EHDOTUKSET

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta pyytää asiasta vastaavaa ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. toteaa, että Kansainvälisen energiajärjestön (IEA) ennusteiden mukaan energiaan liittyvien hiilidioksidipäästöjen kokonaismäärä lisääntyy vuoteen 2035 mennessä todennäköisesti 21 prosentilla vuoden 2008 tasosta, mikäli maat panevat Kööpenhaminan sitoumuksessa antamansa päästösitoumukset huolellisesti täytäntöön, mikä tarkoittaa, että ilmaston lämpenemistä on sitten tulevaisuudessa mahdotonta rajoittaa 2°celsiusasteeseen; panee merkille, että maailman päästöjen ennakoitun kasvun arvioidaan olevan täysin OECD:hen kuulumattomien maiden aiheuttamaa¹;
- B. ottaa huomioon, että IEA:n lukujen mukaan EU:n osuus maailman hiilidioksidipäästöistä on ainoastaan 13 prosenttia,
- C. ottaa huomioon, että päästökauppadirektiivin mukaan unionin päästökauppajärjestelmällä olisi pyrittävä vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaasti ja taloudellisesti;

Tämänhetkinen tilanne 20 prosentin tavoitteen osalta

Teollisuuspoliittiset näkökohdat

¹ Kansainvälisen energiajärjestön (IEA) raportti "World Energy Outlook 2010", 9. marraskuuta 2010.

1. painottaa, että talouskriisi on huomattavasti vähentänyt teollisuustuotantoa, hidastanut talouskasvua ja lisännyt työttömyyttä sekä johtanut päästöjen ja energiankulutuksen vähentymiseen; katsoo, ettei päästöjen vastaavan vähenemisen pidä tulkita merkitsevän, että EU olisi saavuttamassa kaikkia päästövähennystavoitteitaan; toteaa, että vaikka laitoksille on myönnetty ylimääräisiä päästöoikeuksia, talouskriisi on saattanut silti vaikuttaa teollisuuden mahdollisuuksiin investoida lisää päästöjen vähentämiseen;
2. painottaa, että Kiina on maailman johtava tuulipuistojen rakentaja, että kiinalaiset ja intialaiset tuuliturbiinien valmistajat kuuluvat kymmenen suurimman valmistajan joukkoon ja että Kiina ja Taiwan tuottavat nykyään suurimman osan kansainvälisillä markkinoilla myydyistä aurinkopaneeleista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään toimiin näiden teknologioiden ja uusien teknisten innovaatioiden ekotehokkaan kehitystyön ja tuotannon edistämiseksi unionissa, koska niitä tarvitaan kasvihuonekaasupäästöjen kunnianhimoisten vähennystavoitteiden saavuttamiseksi;
3. toteaa, että useilta eri teollisuudenaloilta saatujen tietojen mukaan näyttäisi selvästi siltä, että jo EU:n nykyiset ilmastopolitiikkaa koskevat säännökset, kuten päästökauppajärjestelmä, johtavat tuotannon siirtämiseen muualle, ja ilmaisee huolensa siitä, että hiilen hinnan nousu kiihdyttäisi tätä kehitystä;

Energiapoliittiset näkökohdat

4. olettaa komission ja Kansainvälisen energiajärjestön tavoin, että hiilidioksidipäästövähennyksiin ja asianmukaiseen energiateknologiaan tehtävien investointien siirtäminen vähänkään myöhemmäksi johtaisi jatkossa suurempiin kuluihin; katsoo, että EU voi saavuttaa pitkän aikavälin tavoitteensa, joka koskee päästöjen vähentämistä 80–95 prosentilla vuoteen 2050 mennessä ja jonka Eurooppa-neuvosto vahvisti jälleen 4. helmikuuta 2011, ainoastaan siinä tapauksessa, että se nopeuttaa toimiaan; pitää tämän vuoksi myönteisenä komission aietta laatia suunnitelmia siitä, miten pitkän aikavälin tavoitteet voidaan saavuttaa mahdollisimman kustannustehokkaasti ja vaikuttavasti;
5. on syvästi huolissaan siitä, että EU ei ole saavuttamassa tavoitettaan vähentää energiankulutusta 20 prosentilla vuotta 2020 koskeviin ennusteisiin nähden, koska jäsenvaltiot ja itse EU eivät ole riittävän sitoutuneita tähän tavoitteeseen eivätkä pyri määrätietoisesti investoimaan tämän tavoitteen saavuttamiseen; tukee täysin päätelmiä, jotka voidaan tehdä tuoreista komission tiedonannoista "Energiatehokkuussuunnitelma 2011" (KOM(2050)0109) ja "Etenemissuunnitelma – siirtyminen kilpailukykyiseen vähähiiliseen talouteen vuonna 2050" (KOM(2011)0112) ja joiden mukaan energiatehokkuutta parantavat toimintalinjat ovat avainasemassa etsittäessä lisää keinoja vähentää hiilidioksidipäästöjä; vaatii komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että erityisesti rakennusten, taajamien lämmitysjärjestelmien sekä kuljetusten energiatehokkuuden parantamistoimille osoitetaan enemmän rahoitusta tulevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä; pahoittelee, että energiatehokkuutta ei korostettu enempää, kun Eurooppa-neuvosto keskusteli energia-alan ensisijaisista tavoitteista 4. helmikuuta 2011;

6. kiinnittää huomiota siihen, että nykyinen 20 prosentin tavoite perustuu useampien energialähteiden yhdistelmään, joihin joissain jäsenvaltioissa sisältyy ydinenergia; iloitsee komission päätöksestä tehdä unionin ydinvoimaloille stressitestejä, jotta voidaan päättää tarvittavista toimista niiden turvallisuuden varmistamiseksi; uskoo, että eräiden jäsenvaltioiden päätös sulkea osa nykyisistä ydinreaktoreista samoin kuin lisäinvestoinnit uusien ydinvoimaloiden rakentamiseen saattavat saada tietyt jäsenvaltiota tarkistamaan hyväksytyjä kansallisia toimia nykyisen 20 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi;
7. pitää tervetulleena sitä, että vastikään esitettyjen uusiutuvia energialähteitä koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien mukaan EU:n on mahdollista ylittää vuodeksi 2020 asetetut uusiutuvien energialähteiden käyttöä koskevat tavoitteensa, jos kansalliset toimintasuunnitelmat pannaan täysin täytäntöön ja jos rahoitusvälineitä parannetaan; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti kyseistä täytäntöönpanoa ja toteuttamaan toimia, jotta voidaan luoda vakaa investointiympäristö vuotta 2020 ja sen jälkeistä ajanjaksoa varten ja edistää uusiutuvan energian markkinoihin integroimista; kehottaa komissiota analysoimaan asiaa ja tarvittaessa lisäämään oikeudellisesti sitovia uusiutuvaa energiaa koskevia tavoitteita vuoden 2020 jälkeiselle ajalle;
8. kehottaa Euroopan unionia pyrkimään tarmokkaammin uusiutuvan energian osuuden kasvattamiseen sähköalalla ja luomaan puitteet älykkäille verkoille, jotta voidaan varmistaa yhä hajautetumpi energiantuotanto; painottaa, että tämän päämäärän saavuttaminen edellyttää energiainfrastruktuurihankkeita koskevien investointien lisäämistä;
9. panee merkille, että lukuisten markkina- ja sääntelyesteiden vuoksi monia energiansäästömahdollisuuksia jää unionissa yhä käyttämättä; kehottaa asettamaan tavoitteet uusiutuvan energian käytölle, vahvistamaan energiatehokkaita tuotteita ja ajoneuvoja koskevat tuotestandardit sekä edistämään ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja;
10. korostaa älykkäiden verkkojen ja älykkäiden mittareiden keskeistä merkitystä eri lähteistä, uusiutuvat lähteet mukaan lukien, peräisin olevan energian hyödyntämiselle; suhtautuu myönteisesti älykkäitä mittareita käsittelevän työryhmän työhön sekä Euroopan standardointikomitealle (CEN), Euroopan sähkötekniikan standardointikomitealle (CENELEC) ja Euroopan telealan standardointilaitokselle (ETSI) 12. maaliskuuta 2009 annettuun mandaattiin luoda standardi älykkäille mittareille avoimen arkkitehtuurin kehittämiseksi ja pyytää komissiota antamaan suosituksia ja tekemään lainsäädäntöehdotuksia tältä pohjalta mahdollisimman pian kiinnittäen erityistä huomiota standardien laatimiseen ja älykkäiden mittareiden energiansäästöpotentiaaliin; pyytää toistamiseen sellaisen päämäärän asettamista, että 50 prosenttia Euroopan kotitalouksista olisi varustettu älykkäillä mittareilla vuoteen 2015 mennessä¹;
11. korostaa, että TVT voisi parantaa tieliikennettä ja edistää entistä turvallisempien, älykkäämpien ja ympäristöä säästävämpien autojen käyttöä Euroopassa; korostaa, että digitaalisen asialistan tehtävänä on asettaa etusijalle älykkäiden ajoneuvojen ja

¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. toukokuuta 2010 Euroopan uudesta digitaalisesta asialistasta: 2009.eu (2009/2225(INI))

älykkäiden teiden ympäristöpotentiaali sekä ajoneuvosta ajoneuvoon (V2V) ja ajoneuvosta tienvarteen (V2R) -laitteita koskevat T&K-pilottihankkeet;

12. huomauttaa, että kuten 4. helmikuuta 2011 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä korostettiin, älykkäiden verkkojen tekniset standardit olisi vahvistettava vuoden 2012 loppuun mennessä;
13. painottaa, että tieto- ja viestintätekniikan standardointipolitiikka on välttämättä mukautettava markkinoiden kehitykseen, joka edellyttää yhteentoimivuutta, sillä tämä auttaa nopeuttamaan teknisten standardien kehittämistä sähköajoneuvoille sekä älykkäille verkoille ja mittareille ja saamaan sen päätökseen vuoteen 2012 mennessä;
14. toteaa, että uusiin infrastruktuurihankkeisiin liittyviä lupamenettelyjä on välttämättä nopeutettava ja on löydettävä uusia keinoja rahoittaa uusia ja erityisesti energiatehokkaita ja innovatiivisia hankkeita, jotta EU voisi saavuttaa energia- ja ilmastotavoitteen aikataulussa; painottaa, että uusien infrastruktuurihankkeiden on sovittava yhteen unionin pitkän aikavälin energia- ja ilmastopolitiikan kanssa;
15. iloitsee päätöksestä käyttää Euroopan talouden elvytysohjelman (energiahankkeet) sitomattomia määrärahoja erityisen rahoitusvälineen perustamiseen niin, että voidaan tukea kestäviä energia-aloitteita paikallis- ja aluetasolla; kehottaa valvomaan välinettä tarkasti, jotta voidaan arvioida, kelpaisiko tämänkaltainen rahoitus malliksi tuleville välineille, joista rahoitetaan investointeja kestävään ja vähähiiliseen teknologiaan;

Tutkimukseen ja innovointiin liittyvät näkökohdat

16. panee merkille, että Eurooppa 2020 -strategiassa vahvistettu tutkimusmenoja koskeva poliittinen tavoite, joka on kolme prosenttia BKT:stä, koostuu yksityisestä (kaksi prosenttia) ja julkisesta (yksi prosentti) rahoitusosuudesta; panee merkille, että kolmen prosentin tavoitteen saavuttamisessa ilmenee edelleen tiettyjä ongelmia, etenkin yksityisten tutkimusmenojen kohdalla; toteaa, ettei tutkimusrahoituksen myöntämiseen ole sitouduttu riittävällä tavalla, mikä haittaa erittäin energiatehokkaan ilmastoystävällisen teknologian kehittämistä;
17. pitää valitettavana, että tietyt unionin ulkopuoliset maat saavat suhteellista kilpailuetua tukemalla energiahintoja ja laiminlyömällä hiilidioksidipäästöjä koskevien rajoitusten ja kiintiöiden soveltamisen; korostaa, että koska näissä maissa hiilidioksidipäästöjä ei rajoiteta eikä päästöistä siis aiheudu yhtä suuria kuluja, maat eivät ehkä ole erityisen halukkaita liittymään monenväliseen maailmanlaajuiseen sopimukseen, jolla torjutaan ilmaston lämpenemistä;

Vaihtoehtoiset toimet ja välineet, joiden avulla 20 prosentin tavoite voidaan ylittää

18. kehottaa soveltamaan yleistä periaatetta, jonka mukaan unionin olisi pyrittävä vähentämään hiilidioksidipäästöjä mahdollisimman kustannustehokkaasti ja tuettava samalla innovatiivisten teknologioiden oikea-aikaista käyttöönottoa ja investointeja, jotka ovat EU:n pitkän aikavälin ilmastotavoitteen mukaisia; katsoo, että toissijaisuusperiaatetta on noudatettava tämän periaatteen täytäntöönpanossa;

Energia-alan toimenpiteet

19. kehottaa pitämään energiatehokkuutta tulevien ilmastopolitiikan toimenpiteiden ensisijaisena tavoitteena; panee merkille, että jos EU pitäytyy nykyisissä toimintalinjoissaan, erityisesti energiatehokkuutta koskevan 20 prosentin tavoitteensa saavuttamisessa vuoteen 2020 mennessä, sen olisi komission laatiman vuoteen 2050 yltävän etenemissuunnitelman mukaan mahdollista vähentää unionin päästöjä 25 prosentilla tai yli 25 prosentilla vuoteen 2020 mennessä; toteaa, että komission analyysin mukaan päästöjen väheneminen on toistaiseksi edistynyt kustannustehokkaasti siten, että pitkän aikavälin tavoite vähentää kasvihuonekaasupäästöjä 80–95 prosentilla vuoden 1990 tasosta on saavutettavissa ja että vähemmän kunnianhimoisen lähestymistapa johtaisi huomattavasti korkeampiin kokonaiskustannuksiin koko ajalta;
20. kehottaa komissiota luomaan tehokkaan oikeudellisen kehyksen, jolla varmistetaan, että jäsenvaltiot täyttävät energiansäästöä koskevat sitoumuksensa täysimääräisesti vuoteen 2020 mennessä: katsoo, että komission on vaadittava, että se saa hyväksyttäväkseen kansalliset energiatehokkuuden toimintasuunnitelmat, tai että sen on toteutettava muita toimenpiteitä; kehottaa komissiota edistämään ja seuraamaan kansallisten energiatehokkuuden toimintasuunnitelmien täytäntöönpanoa ja harkitsemaan tarvittaessa rikkomismenettelyn aloittamista, jos jäsenvaltio jättää velvollisuutensa täyttämättä; muistuttaa tässä yhteydessä 15. joulukuuta 2010 antamastaan päätöslauselmasta, joka koski energiatehokkuustoimintasuunnitelman tarkistamista¹;
21. arvelee, että alakohtaiset toimintamallit yhdessä globaalien taloustoimien kanssa voivat auttaa sovittamaan yhteen ilmastotoimet, kilpailukyvyyn ja talouskasvun; painottaa, että teollisuuden päästöihin on välttämätöntä soveltaa kokonaisvaltaista, horisontaalista, toimialakohtaista toimintamallia, koska se on kansainvälisissä neuvotteluissa ja unionin hiilidioksiditavoitteille lisäarvoa tuova tekijä;
22. korostaa, että paremman energiatehokkuuden avulla saavutettu energian säästäminen tarjoaa kustannustehokkaimman tavan vähentää päästöjä vielä enemmän; kiinnittää huomiota toistaiseksi hyödyntämättä oleviin mahdollisuuksiin, joita liittyy erityisesti olemassa olevien rakennusten energiatehokkuuden koko elinkaareen, liikennealaan (lentoliikenne mukaan lukien), julkisiin hankintoihin, energiantensiivisten tuotteiden valmistukseen sekä energian tuotantoon, muuntamiseen ja siirtämiseen (esimerkiksi kaukolämpö ja jäähdytys); toistaa, että näillä aloilla on välttämätöntä toteuttaa käytännön toimenpiteitä, ja kiinnittää huomiota Bendtsenin sekä Kolarska-Bobińskan mietinnöissä esitettyihin ehdotuksiin; painottaa, että energiansäästötoimia on toteutettava ensisijaisesti kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla ja että unionin hankkeita varten on kehitettävä viestintästrategia, jotta sekä yritykset että kuluttajat saisivat niistä kattavasti tietoa; korostaa, että energiateollisuuden energiansäästövelvoitteita koskevan järjestelmän käyttöönotto tarjoaa suuria mahdollisuuksia, kuten komission energiatehokkuussuunnitelmassa annetaan ymmärtää, ja että joissakin jäsenvaltioissa siitä on jo saatu myönteisiä tuloksia;

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA-PROV(2010)0485.

23. kiinnittää huomion pk-yritysten energiansäästömahdollisuuksiin, sillä ainoastaan 24 prosenttia Euroopan pk-yrityksistä toteuttaa tätä nykyä aktiivisesti toimia ympäristövaikutusten vähentämiseksi; painottaa, että vaikka kullakin pk-yrityksellä on mahdollisuus käyttää vähintään yhden rahoitusneuvojan palveluja, energiansäästöistä ja energiatehokkuudesta ei ole tarjolla neuvontaa, joten pk-yritykset tarvitsisivat asiantuntija-apua myös ympäristö- ja energia-asioissa;
24. huomauttaa, että komission mukaan lähes 8 miljardia euroa energiatehokkuuteen varatuista EU:n määrärahoista jää käyttämättä; on siksi tyytyväinen komission aikeeseen helpottaa ja edistää rakennerahastojen käyttöä rakennuskannan energiatehokkuuden parannushankkeisiin; odottaa konkreettisia aloitteita, myös rahoitussäännöksistä;
25. painottaa, että unionin ilmastotavoitteiden tiukentaminen edellyttäisi huomattavasti suurempaa panostusta ja investointeja kestävä ja vähähiilisen teknologian sekä älykkäiden verkkojen kehittämiseen ja nopeaan käyttöönottoon ja energia-alan tutkimukseen; pitää ratkaisevana, että Euroopan strategiselle energiateknologiasuunnitelmalle (SET-suunnitelma) varmistetaan asianmukainen rahoitus vuoden 2013 jälkeen; painottaa, että energiateknologian, jossa pyritään yli 20 prosentin ilmastotavoitteisiin, on perustuttava kaikkien ilmastoystävällisten energiateknologioiden hyödyntämiseen;
26. panee merkille, että komission mukaan EU:n energiantuotantokapasiteettia on rahoitettava ja unionin energian siirto- ja jakeluinfrastruktuureita parannettava biljoonalla eurolla vuoteen 2020 mennessä ja että investoinnit rahoitetaan pääosin nostamalla energian hintaa; kehottaa tekemään tarvittavat investoinnit, jotta saadaan luotua keskinäisiin yhteyksiin perustuvat energian sisämarkkinat, turvattua toimitusvarmuus, parannettua uusiutuvien energialähteiden integroimista EU:n energiajärjestelmään sekä lisättyä energiatehokkuutta ja kuluttajien mahdollisuuksia hyötyä uudesta teknologiasta samalla kun otetaan huomioon kunkin maan energialähteiden yhdistelmän erityispiirteet; pitää tarpeellisenä varmistaa, että jäsenvaltioiden välisissä rajayhdysjohtoja koskevissa hankkeissa hyödynnetään täysimääräisesti useissa maissa tehtyjä erityisesti uusiutuvia energialähteitä koskevia massiivisia investointeja;

Teollisuuspoliittiset toimet

27. kehottaa, että EU:n päästökauppajärjestelmällä sekä varmistetaan investointivarmuus pitkällä aikavälillä että varaudutaan talouden laskusuhdanteisiin joustomekanismien avulla (muun muassa vältettävä liian suurten päästöoikeuksien myöntäminen);
28. katsoo, että alakohtaisten toimintamallien ottaminen osaksi EU:n päästökauppajärjestelmää lisäisi talouden yleistä tehokkuutta kaikissa osallistujamaissa; painottaa, että alakohtaisten toimintamallien laajentaminen muihin toimialoihin ja maihin on tutkimisen arvoinen asia;
29. toteaa, että hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologialla (CCS) on välivaiheen teknologiana, kunnes saadaan pitkällä aikavälillä kehitettyä fossiilisista polttoaineista riippumattomia voimanlähteitä, kasvava merkitys hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä ja myös muualla kuin energia-alalla, mutta huomauttaa, että investointi CCS-

teknologiaan edellyttäisi huomattavasti nykyistä korkeampaa hiilidioksidin hintaa; painottaa, että sosiaalinen hyväksyttävyyys on tarpeen, jotta mahdollisia CCS-hankkeita voidaan arvioida kattavasti; korostaa, että Kansainvälisen energiajärjestön hiilidioksidin talteenotto- ja varastointiteknologiaa koskevan etenemissuunnitelman mukaan vuonna 2030 puolet kaikista CCS-hankkeista toteutetaan teollisuustuotannon alalla; huomauttaa, että kaasuvoimaloiden rakentamisen aloittamisen edellytykseksi asetettujen kriteerien täyttäminen, jotka uusien hiilivoimaloiden on täytettävä ilmasto- ja energiapaketin hiilidioksidin talteenottoa ja varastointia koskevien säännösten mukaisesti; huomauttaa, että tämän teknologian käyttöönotto ei saa heikentää unionin teollisuuden kilpailukykyä;

30. kehottaa komissiota esittämään viipymättä, miten EU voi parhaiten täydentää ilmastonmuutoksen hillitsemistoimiaan toimilla, joilla vähennetään muita päästöjä kuin hiilidioksidipäästöjä, kuten HFC-yhdisteitä maailman nopeimmin lisääntyvinä ilmasto- ja ilmastopilaavina aineina ja HFC-23-päästöjä; vaatii komissiota edistämään aloitetta sisällyttää fluorihiihivetyjen tuottaminen Montrealin pöytäkirjaan ja tehdä kolmansien maiden kanssa kahdenvälisiä sopimuksia, joilla hillitään HFC-23:n syntymistä, jotta voidaan vähentää muiden kaasujen kuin hiilidioksidin päästöjä ja hillitä HFC-23:n vaikutuksia kustannustehokkaasti, nykyisten hiilen hintojen alle jäävään julkiseen hintaan;
31. panee merkille ydinvoiman osuuden hiilidioksidipäästöjen vähentämisessä, koska EU:ssa toiminnassa olevien ydinvoimaloiden sulkeminen johtaisi päästöjen kasvuun 50 prosentilla;
32. huomauttaa, että kivi- ja ruskohiilen tulevaisuuden suhteen CCS-teknologiaa ei pidä pitää ainoana vaihtoehtona hiilen käytön jatkamiselle EU:n taloudessa ja että muita vähäpäästöisiä hiiliteknologioita olisi myös kehitettävä ja otettava käyttöön;

Tutkimus- ja innovointitoimet

33. korostaa, että läpimurtoteknologioiden kehittäminen ja käyttöönotto on avainasemassa ilmastonmuutoksen torjumisen kannalta ja samalla vakuutettaessa unionin kumppaneita maailmanlaajuisesti siitä, että päästövähennykset ovat toteutettavissa menettämättä kilpailukykyä ja työpaikkoja; pitää välttämättömänä, että EU näyttää esimerkkiä ja lisää huomattavasti tutkimuksen ja innovoinnin 8. puiteohjelman rahoitusta ilmastoystävällisen ja energiatehokkaan teollisuuden tekniikkaa koskevalle tutkimukselle, minkä pitäisi olla yhdenmukaista SET-suunnitelman mukaisen strategisen energiateknologian kanssa; painottaa, että unionin on otettava johtoasema ilmastoystävällisen ja kustannustehokkaan teknologian tutkimuksessa ja kehitettävä alan tiivistä tieteellistä yhteistyötä kansainvälisten kumppanien, kuten BRIC-maiden ja Yhdysvaltojen kanssa;
34. korostaa maatalouden mahdollista suurta panosta ilmastonmuutoksen torjumisessa ja erityisesti mahdollisuutta käyttää maatalousjätettä kestävästi energian tuottamiseen, millä luotaisiin samalla viljelijöille uusi lisätulolähde; uskoo, että tulevan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) olisi oltava väline, joka auttaa jäsenvaltioita saavuttamaan ympäristö- ja ilmastotavoitteensa ja että sen olisi autettava viljelijöitä hyödyntämään vihreään kasvuun edut; katsoo, että YMP:n vihreän kasvun osan on oltava ensimmäisen pilariin kuuluvien suorien tukien maksua koskevien järjestelyjen piirissä, jotta vältetään monimutkaiset hallinnolliset menettelyt ja varmistetaan viljelijöiden

ympäristösitoumuksia koskevien kannustimien tehokkuus ja täytäntöönpanon yhtenäisyys kaikissa jäsenvaltioissa;

35. kiinnittää erityistä huomiota eurooppalaisten patenttisuojajärjestelmien keskinäiseen koordinointiin energiansäästön ja uusiutuvan energian alalla, jotta voidaan parantaa arvokkaan vielä hyödyntämättömän henkisen omaisuuden käyttömahdollisuuksia; painottaa tarvetta aktivoida suunnitteilla oleva eurooppapatentti ja asettaa se ensisijaiseksi tavoitteeksi energiansäästön ja uusiutuvan energian aloilla;
36. painottaa tarvetta hillitä liikenteen hiilidioksidipäästöjä luomalla standardoitu eurooppalainen infrastruktuuri sähköajoneuvoja varten ja lisätä kannustimia kestäväen toisen sukupolven biopolttoaineen käytölle vaihtoehtona fossiilisille polttoaineille;
37. katsoo, että helpottamalla siirtymistä vähähiiliseen talouteen ja raivaamalla tietä maailmanlaajuisille hiilidioksidimarkkinoille toimialakohtaiset toimintamallit teollisuusmaiden globaalien talousmallien kanssa saattaisivat myös olla osa vuoden 2012 jälkeistä ilmastotoimien kansainvälistä kehystä;
38. pitää tervetulleina komission aikeita suunnata ilmastotoimintalinjat pitkän aikavälin kehityssuuntiin ja tukee ajatusta välivaiheen tavoitteista esimerkiksi vuodeksi 2030; on vakuuttunut, että realistiset keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteet tarjoavat sijoittajille selkeämpiä kannustimia kestäviin investointeihin sitoutumiseen ja että korkeampien tavoitteiden asettaminen nykyisen vuoden 2020 kehityksen puitteissa voisi olla liian kunnianhimoista investointien näkökulmasta;

Rinnakkaishyödyt ja -vaikutukset

39. panee merkille komission arvion, jonka mukaan suurempi päästöjen vähentämistavoite laskisi öljyn ja kaasun tuontia jopa 40 miljardin euron verran vuoteen 2020 mennessä (jos öljyn hinnaksi vuonna 2020 oletetaan 88 Yhdysvaltain dollaria tynnyriltä); pitää hyvänä sitä, että EU:n riippuvuutta tuontienergiasta voitaisiin siten vähentää jopa 56 prosenttia;
40. toteaa, että vaikka se toimisikin kannustimena vähähiilisen teknologian kehittämiseksi, päästökauppajärjestelmälle asetetun vähentämistavoitteen tiukentaminen – jos siihen ei liitetä kunnianhimoisia energiatehokkuustoimia – nostaisi sähkön hintaa vieläkin enemmän, mikä olisi merkittävä huolenaihe EU:n teollisuudelle ja kuluttajille; ottaa huomioon, että tuoreen Eurobarometer-tutkimuksen mukaan vakaita energianhintoja pidetään energia-alan yhteistyön tärkeimpänä puolena; huomauttaa, että päästökauppadirektiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden hillitä sähköintensiivisiin toimialoihin kohdistuvan korkean sähkön hinnan vaikututusta valtiontuen avulla;
41. painottaa, että innovointi ja lisäinvestoinnit, joita siirtyminen kestävään talouteen mahdollisesti tuottaa, saattavat lisätä EU:n kilpailukykyä; korostaa, että ympäristövaikutuksia lieventävien toimien lisäämisellä luotaisiin kustannusetuja EU:n kansainvälisille kilpailijoille useilla aloilla ja samaan aikaan kilpailuetua ilmastoon liittyvien teknologioiden alalla toimiville EU:n yrityksille; toteaa, että liittyessään kansainvälisiin sopimuksiin EU:n kilpailijat kyseisillä aloilla luopuisivat noista kustannuseduistaan, mutta EU:n kilpailuetu säilyisi todennäköisesti entisellään;

42. korostaa, että EU:ssa tarvitaan ilmasto-ystävällisiä innovaatioita, jotta EU voi säilyttää suuren markkinaosuuden nopeasti kasvavilla vähähiilisten teknologioiden maailmanmarkkinoilla ja että tämä tekisi EU:sta kilpailukykyisemmän suurempien markkinatoimijoiden rinnalla; painottaa tarvetta varmistaa innovaatiotulosten markkinoille saattaminen ja kaupallinen levitys unionissa; katsoo näin ollen, että asianmukaisia rahoitusvälineitä olisi oltava käytettävissä onnistuneiden teknologioiden EU:n markkinoille saattamisen tukemiseksi; varoittaa "vihreiden" työpaikkojen häviämisen vaarasta, kun viiveet osallistavan ja kestävä Euroopan talouden toteuttamisessa johtaisivat "vihreiden" alojen investointien ja työpaikkojen ohjautumiseen muille alueille;
43. huomauttaa, että huolimatta tilapäisestä energiankulutuksen notkahduksesta vuonna 2009 energiaa tullaan tulevaisuudessa kuluttamaan enemmän, kun jäsenvaltioiden taloudet elpyvät, joten riippuvuus tuontienergiasta tulee kasvamaan entisestään;
44. on huolissaan siitä, että kestäviin teknologioihin liittyviä innovaatioita tehdään jo nyt yhä enenevässä määrin muualla maailmassa EU:n ulkopuolella, mikä saattaa johtaa siihen, että EU:sta tulee näiden teknologioiden ja niihin liittyvien lopputuotteiden nettotuotaja; toteaa, että viimeaikaisten selvitysten mukaan puhtaiden teknologioiden alan 50 johtavasta yrityksestä 24 oli sijoittautunut Aasiaan, 22 Yhdysvaltoihin, kolme Eurooppaan ja yksi Kanadaan; painottaa, että Ernst & Young 2010 -barometrin mukaan Kiina ja Yhdysvallat ovat uusiutuvien energianlähteiden kehittämisen näkökulmasta kiinnostavimmat alueet maailmassa;
45. toteaa, että unionin olisi investoitava enemmän energiatehokkuuteen, joka lujittaa paikallistaloutta tukemalla paikallisia työpaikkoja, jotka eivät voi hävitä tuotantokustannuksiltaan alhaisempiin kolmansiin maihin;
46. myöntää, että vähähiiliseen talouteen siirtyminen synnyttää työpaikkoja ja lisää kilpailukykyä, kun EU:sta tulee maailman johtava uusiutuvia energialähteitä hyödyntävän teknologian sekä energiatehokkaiden tuotteiden ja palvelujen tuottaja;

Hiilivuodon riskin arviointi

47. korostaa, että ilmastonmuutoksen hillitsemiseen tähtäävät unionin toimintalinjat ovat tehokkaita keinoja edistää unionin tuotantojärjestelmän rakenteiden muuttamista, ympäristöystävällisemmiksi, mutta huomauttaa, että yksipuolisesti toteutettuina niiden myönteiset ympäristövaikutukset saattavat hiilivuodon vuoksi jäädä vähäisiksi¹;
48. tuo esiin, että ehdotettujen vertailuperusteita koskevien säännösten mukaan teollisuuslaitosten, jotka eivät täytä vertailuarvoa, olisi edelleen ostettava huomattava osa päästötodistuksista, mistä aiheutuu kansainvälisten yritysten kanssa kilpaileville EU:ssa toimiville yrityksille kuluja, jollaisia niiden kilpailijoilla muualla maailmassa ei ole; toteaa, että päästökauppajärjestelmän joustavan rakenteen vuoksi yhtiöt voivat siirtää käyttämättömiä päästöoikeuksia toisesta vaiheesta kolmanteen;

¹ Näin arvellaan italialaisen ilmastotutkimuskeskuksen Euro-Mediterranean Centre for Climate Change 3. maaliskuuta 2011 päivättyssä tutkimuksessa "Macroeconomic impact of EU mitigation policies beyond the 20% target".

49. katsoo, että päästökauppajärjestelmän vertailuperusteissa olisi myös otettava huomioon, mitä energialähteitä jäsenvaltiossa on saatavilla, ja sallittava niiden mukauttaminen energialähteiden yhdistelmien ja valikoiman muuttuessa;
50. pahoittelee sitä, että komission hiilivuotoa koskevissa oletuksissa ei ole otettu riittävällä tavalla huomioon sähkön hintaan kohdistuvia lisävaikutuksia; painottaa, että teollisuus käyttää 40 prosenttia EU:n sähköstä, jonka hintaan hiilen hinnan nousu vaikuttaa merkittävästi, koska sähköala siirtää kustannukset eteenpäin sähkön käyttäjille; huomauttaa kuitenkin, että jäsenvaltiot voivat tukijärjestelmiensä kautta käyttää huutokauppatulot tämän vaikutuksen rajoittamiseen;
51. korostaa, ettei ole olemassa yhtä ainoasta ratkaisua hiilivuodolle alttiille teollisuudenaloille, ja että tuotteen laatu ja ennen kaikkea markkinoiden rakenne ovat tärkeitä kriteereitä valittaessa käytössä olevien välineiden välillä (kiintiöiden maksuton myöntäminen, valtiontuet tai raja-alueiden sopeutustoimet);
52. panee merkille, että hiilimarkkinoita vuonna 2020 koskevat ennusteet – jotka perustuvat toukokuussa 2010 annetussa komission tiedonannossa esitettyyn oletukseen 30 prosentin vähennyksestä EU:ssa – vaihtelevat suuresti; kehottaa siksi komissiota esittämään uuden ennusteen hiilivuodon riskin arvioimiseksi;

Muita mahdollisuuksia ja haasteita

53. katsoo, ettei EU:n ilmastopolitiikasta johtuvien mahdollisten työvoima- ja energiakustannusten muutosten pitäisi johtaa sosiaaliseen polkumyyntiin tai hiilivuotoon, ja kehottaa komissiota selvittämään kaikki tällaiset riskit; vaatii tästä syystä myös muita teollisuusmaita ja kehitysmaita ryhtymään soveltuviin tai EU:n toimia vastaaviin toimenpiteisiin;
54. pyytää komissiota tukemaan yhtäältä toimia vähähiiliseen talouteen siirtymisestä johtuvien työmarkkinoiden vaatimusten täyttämiseksi ja toisaalta rakenneuudistustoimia niitä työntekijöitä varten, jotka vapautuvat uusien toimialojen käyttöön;
55. katsoo, että koheesiorahastoja on käytettävä vaikuttavammin uusiutuvan energian, energiatehokkuuden ja vähähiilisen energiateknologian edistämiseen;
56. painottaa, että hiilen hinnan nousu nostaa sähkön hintaa entisestään; toteaa, että aina kun hiilen hinta nousee yhden euron, yhteiskunnalle aiheutuu yli kahden miljardin euron lisäkustannukset sähkön hinnan kautta ja että teollisuus maksaa tästä 40 prosenttia; kehottaa komissiota kuulemaan kaikkia sidosryhmiä voidakseen ehdottaa tarkoituksenmukaisia ratkaisuja, joilla ei vääristetä kilpailua;
57. painottaa, että IEA:n raportin "World Energy Outlook 2010" mukaan 2°celsiusasteen tavoite voidaan saavuttaa vain, jos nykyiset sitoumukset pannaan tiukasti täytäntöön vuoteen 2020 mennessä ja toimia tehostetaan suuresti sen jälkeen; kehottaa siksi komissiota ja (Eurooppa-)neuvostoa vaatimaan, että G20-ryhmän päätös poistaa tuet fossiilisilta polttoaineilta pannaan nopeammin ja kansainvälisesti koordinoitusti täytäntöön, sekä esittämään asiaan liittyvät ehdotukset EU:n tasolla;

58. palauttaa tässä yhteydessä mieliin komission tiedonannon Eurooppa 2020 -strategiasta, jossa vaaditaan siirtymään työn verottamisesta energiaveroihin; iloitsee ehdotuksesta, että vuotuisen kasvuselvityksen mukaan energiaverotusta koskeva eurooppalainen kehys mukautetaan EU:n energia- ja ilmastonmuutostavoitteisiin;
59. ilmaisee huolensa siitä, että tuonti niistä maista, joissa sovelletaan lievempiä hiilidioksidipäästöjen rajoituksia, on pääasiallisena syynä siihen, että kulutukseen liittyvät päästöt ovat lisääntyneet 47 prosenttia EU:ssa vuosina 1990–2006; panee merkille, että tämä on EU:n viimeaikaisesta ilmastopolitiikasta ja etenkin EU:n päästökauppajärjestelmästä riippumaton tekijä; pyytää kuitenkin komissiota arvioimaan, onko sama kehityssuunta jatkunut vuoden 2006 jälkeen;
60. kehottaa komissiota toteuttamaan seuraavat käytännön toimet:
- arvioimaan EU:n päästöjen vähentämistä koskevien politiikkojen vaikutuksia työllisyyteen ja muun muassa työllistymismahdollisuuksiin, ja edistämään erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten vähähiilisyttä koskevan perustietämyksen ja energiaosaamisen parantamista sekä yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen täydentämistä;
 - tutkimaan, miltä osin jäsenvaltiot täyttävät sitoumuksensa käyttää ainakin 50 prosenttia huutokauppatuloista toimenpiteisiin, joilla lievennetään ilmastonmuutosta ja sopeudutaan siihen, ja ehdottamaan tarvittaessa toimenpiteitä;
 - analysoimaan EU:n päästövähennystavoitteen nostamisen seurauksia jäsenvaltiossalla, kuten 14. maaliskuuta 2011 kokoontuneen ympäristöasioiden neuvoston päätelmissä esitettiin;
 - osoittamaan asianmukaista rahoitusta Euroopan strategiselle energiateknologiasuunnitelmalle;
 - edistämään rakenne- ja koheesiorahastojen tehokasta käyttöä jäsenvaltioissa, etenkin energiatehokkuuteen liittyvien toimenpiteiden yhteydessä, ottaen kuitenkin täysimääräisesti huomioon periaatteen, että kyseisillä investointien on oltava alueellisia ja niiden avulla on kavennettava taloudellisia ja sosiaalisia eroja EU:ssa;
 - ottamaan käyttöön innovatiivisia rahoitusmekanismeja (kuten uusiutuvia rahoitusjärjestelmiä);
 - sitomaan lisää varoja heikommassa asemassa olevilla ja epäsuotuisilla alueilla toteutettaviin toimenpiteisiin, jotka koskevat päästökauppajärjestelmän ulkopuolella olevia aloja (rakennusala, liikenne, maatalous);
 - asettamaan kahdeksannessa tutkimuksen puiteohjelmassa etusijalle ilmasto- ja energiatutkimuksen, myös energiatehokkuutta koskevan tutkimuksen sekä ilmastonmuutoksen syitä ja ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan tutkimuksen;
 - analysoimaan, miten EU:n yksipuolinen pyrkimys ylittää kasvihuonekaasujen vähentämiseksi asetettu 20 prosentin tavoite vaikuttaisi muiden maiden halukkuuteen liittyä kansainväliseen sopimukseen;
 - tutkimaan mahdollisia vaikutuksia, jotka ilmenevät "vihreiden" työpaikkojen häviämisenä sekä "vihreisiin" toimialoihin tehtävien investointien ja näiden alojen kilpailukykyvyn vähenemisenä.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	9.5.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 38 -: 4 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jean-Pierre Audy, Zigmantas Balčytis, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Lena Ek, Ioan Enciu, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Romana Jordan Cizelj, Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz, Marisa Matias, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Jens Rohde, Paul Rübig, Amalia Sartori, Britta Thomsen, Evžen Tošenovský, Ioannis A. Tsoukalas, Niki Tzavela, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Henri Weber
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Yannick Jadot, Oriol Junqueras Vies, Silvana Koch-Mehrin, Vladko Todorov Panayotov, Algirdas Saudargas, Silvia-Adriana Țicău
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (187 art. 2 kohta)	Alexandra Thein

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	24.5.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 44 -: 14 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Sergio Berlato, Milan Cabrnock, Nessa Childers, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Nick Griffin, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Gilles Pargneaux, Andres Perello Rodriguez, Sirpa Pietikäinen, Mario Pirillo, Pavel Poc, Vittorio Prodi, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Daciana Octavia Sârbu, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Åsa Westlund, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Matthias Groote, Riikka Manner, Marisa Matias, Judith A. Merkies, James Nicholson, Marit Paulsen, Marianne Thyssen, Michail Tremopoulos